

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(359)

48. posiedzenie
Komisji Gospodarki Narodowej
w dniu 5 sierpnia 2008 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo spółdzielcze (druk senacki nr 231, druki sejmowe nr 181, do druku 181, 651, 651-A).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk senacki nr 230, druki sejmowe nr 671, 776).
3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz o zmianie innych ustaw (druk senacki nr 227, druki sejmowe nr 63, do druku 63, 63-A, 770, 770-A).
4. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 228, druki sejmowe nr 64, do druku 64, 64-A, do druku 64-A, 771, 771-A).
5. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy – Prawo bankowe oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (druk senacki nr 229, druki sejmowe nr 61, do druku nr 61, 61-A, 772, 772-A).
6. Rozważenie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy.
7. Rozważenie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy.

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 09)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Marek Trzciniński)

(Brak nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzciniński:

Proszę o zajęcie miejsc.

Za chwilę przystąpimy do głosowania nad przyjęciem projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo spółdzielcze.

Składam wniosek o przyjęcie projektu ustawy bez poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu? Proszę o podniesienie ręki. (11)

Dziękuję.

Jeszcze sprawozdawca.

Kto z panów senatorów chciałby być sprawozdawcą tej ustawy? Bardzo proszę do mikrofonu.

Senator Piotr Gruszczyński:

Senator Piotr Gruszczyński. Jestem zainteresowany, żeby być senatorem sprawozdawcą tej ustawy.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzciniński:

Dziękuję.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby coś jeszcze dodać w tej sprawie?

Wobec tego przyjmujemy, że sprawozdawcą jest pan senator Gruszczyński. Dziękuję.

Przystępujemy do omówienia punktu drugiego porządku obrad. Jest to rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Jest to ważna ustawa. Jest z nami pan minister Zbigniew Rapciak.

Bardzo proszę o przedstawienie projektu rządowego.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Zbigniew Rapciak:**

Dzień dobry.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W Polsce od września ubiegłego roku realizujemy największy program infrastrukturalny w Europie. Na samą budowę dróg do 2013 r. mamy wydać 121 miliardów zł. Oczywiście pochodzą one z różnych źródeł. Między innymi ta zmiana ustawy ma spowodować jeszcze lepszą absorpcję środków z programów operacyjnych, bo w wielu programach operacyjnych zapisane są pieniądze. Dlaczego budowa dróg jest niezmiernie ważna? Nieprawdopodobny wzrost ruchu na polskich drogach doprowadził do tego, że nasze drogi nie mają właściwych przepustowości, abstrahując już od klas technicznych i możliwości przenoszenia obciążeń.

Pierwsza specustawa została uchwalona w 2003 r. i obejmowała ona swoim zasięgiem tylko i wyłącznie drogi krajowe. Została ona zmieniona w 2006 r. Wtedy wprowadzono dwie zasadnicze zmiany, ustawa ta objęła wszystkie drogi w kraju oraz w inny sposób potraktowano wykupy gruntów.

Dzisiaj przedstawiamy kolejną zmianę i, tak jak mówiliśmy w Sejmie, nie wynika to z tego, że obowiązująca ustawa jest złym prawem. Jest to ciągłe uszlachetnianie prawa i dopisywanie dobrych rozwiązań. Zmiany te będą oddziaływały w dwóch obszarach. Jeden obszar to udogodnienia dla inwestora, drugi to udogodnienia dla osób biorących udział w postępowaniu o wydanie decyzji oraz osób pozbawianych praw do nieruchomości.

Najistotniejsze zmiany, jeżeli chodzi o udogodnienia dla inwestora, to przede wszystkim połączenie dwóch dotychczasowych decyzji, decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi i pozwoleniu na budowę, w jedną decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Zresztą takie sugestie płynęły z jednej z dyrektyw Unii Europejskiej, bo do końca nie było wiadomo, co u nas według prawa unijnego jest decyzją zezwalającą na budowę drogi. Druga sprawa to uregulowanie kwestii właściwych organów w przypadku, gdy decyzja obejmie obszar więcej niż jednego województwa. Uregulowano to tak, że decyzję wydaje wojewoda, na którego terenie znajduje się najdłuższy przebudowywany odcinek. Trzecia sprawa to udzielenie zezwolenia na dokonywanie przebudowy istniejących sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowy dróg innej kategorii niż realizowana bezpośrednio w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji, bez potrzeby uzyskiwania dodatkowych decyzji. Do tej pory te decyzje wydawali wójtowie, starostowie i trzeba było prowadzić odrębne postępowania.

Kolejna zmiana to sankcje karne dla organu, który nie wyda decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w terminie dziewięćdziesięciu pięciu dni od daty złożenia wniosku, i to jest 500 zł za każdy dzień zwłoki. Kolejna zmiana jest następująca. Z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanie się ostateczna, wygasą będą ograniczone prawa rzeczowe ustanowione na objętej decyzją nieruchomości bądź na prawie wieczystego użytkowania. To jest po prostu doprecyzowanie zapisów, które znajdują się w obowiązującym prawie. Dalej. W przypadku gdy inwestycja drogowa wymagałaby przejścia przez tereny wód płynących bądź tereny linii kolejowej, właściwy zarządca drogi będzie uprawniony do nieodpłatnego zajęcia tego terenu na czas realizacji inwestycji. Teraz inwestorzy w takich sytuacjach muszą wносить wysokie opłaty. Kolejna sprawa to nałożenie na Lasy Państwowe obowiązku dokonania nieodpłatnej wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzątnięcia. Mówimy o drzewach żyjących dłużej niż dwadzieścia lat. Wynika to również z ustawodawstwa, które obowiązuje tę instytucję. Na koniec mamy przedłużenie działania całej ustawy, tej specustawy do roku 2020.

Jeśli chodzi o udogodnienia dla osób, to jest to obowiązek wysyłania przez organ zawiadomienia o wszczęciu postępowania do wnioskodawcy oraz do właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem na adres określony w katastrze nieruchomości. W obecnym prawie wystarczało ogłoszenie publiczne. Teraz strony będą indywidualnie powiadamiane. To był również jeden z wniosków rzecznika praw obywatelskich. Kolejna sprawa to przedłużenie terminu na wydanie nieruchomości z trzydziestu dni do czterech miesięcy. My mówimy tu o pewnej humanizacji. Czteromiesięczny okres jest zupełnie wystarczający do tego, ażeby sprawnie i we właściwych terminach rozpocząć cały proces inwestycyjny, czyli rozpocząć budowę. Następną sprawą. Decyzja o ustalenie odszkodowania za nieruchomości wydawana będzie w terminie trzydziestu dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. To jest bardzo ważny zapis. Dotychczas nie było terminu ustalenia odszkodowania, w związku z tym zdarzały się przypadki, że trwało to bardzo, bardzo długo.

Kolejne zapisy dotyczą spraw nowo wprowadzanych. Jest to połączenie wypełnienia przesłanki słusznego odszkodowania ze stworzeniem zachęty dla dotychczasowego właściciela bądź użytkownika wieczystego do wcześniejszego wydania nieruchomości lub uprawnienia lokali i innych pomieszczeń przez powiększenie odszkodowania o kwoty równe 5% wartości nieruchomości, gdy zostanie ona wydana zarządcy drogi w terminie trzydziestu dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, oraz dodatkowe 10 tysięcy zł dla właścicieli budynków lub lokali mieszkalnych, przyznawane w każdej sytuacji, a dotyczy to właścicieli. To są zmiany, które zapisaliśmy w prawie obowiązującym od roku 2003. Dziękuję uprzejmie.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Bardzo dziękuję panu ministrowi.
Proszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie opinii.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.

Biuro Legislacyjne zgłasza do ustawy kilka propozycji poprawek o charakterze legislacyjnym. Ponadto mamy jedną uwagę do art. 11d ust. 1 pkt 8. Ten przepis określa, jakie opinie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. Katalog ten jest otwarty, ponieważ w lit. h napisane jest, że poza opiniami wymienionymi wymagane są także opinie innych organów, jeżeli są one wymagane przepisami szczególnymi. Naszym zdaniem pkt 8 w tym brzmieniu może powodować wątpliwości co do jego stosunku do ust. 3 w art. 11d, ponieważ ten przepis stanowi o tym, że opinie, o których mowa w ust. 1 w pkt 8, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie bądź stanowiska właściwych organów wymagane odrębnymi przepisami. W związku z tym z ust. 3 wynika, że katalog określony w pkt 8 jest zamknięty, a wszystkie pozostałe opinie już nie są wymagane, jeżeli nawet wynikałoby tak z przepisów odrębnych. Tymczasem lit. h wskazuje, że jednak takie opinie mogą być wymagane. W związku z tym, aby ten przepis był czytelny, proponujemy, aby lit. h w pkt 8 w art. 11d skreślić. Pozostałe uwagi mają charakter legislacyjny. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos?

(*Senator Stanisław Iwan: Ja chciałbym zapytać o...*)

Mam prośbę, żeby wszystkie osoby, które zabierają głos, przedstawiały się.

Bardzo proszę.

Senator Stanisław Iwan:

Proszę bardzo. Stanisław Iwan.

W dodanym rozdziale 2a „Postępowanie poprzedzające rozpoczęcie robót budowlanych” w art. 11a w pkt 2 jest zapis mówiący o tym, że decyzję wydaje wojewoda, „na którego obszarze właściwości znajduje się największa część nieruchomości przeznaczonych na realizację inwestycji drogowej”. W swojej wypowiedzi pan minister mówił o najdłuższym odcinku, a chcę powiedzieć, tak mi się wydaje, że „największa część” to jest określenie nieco nieprecyzyjne. W związku z tym sugerowałbym wprowadzenie innego określenia, chociażby takiego, jakiego użył pan minister w swoim wystąpieniu.

(*Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński: Nie największy, tylko najdłuższy.*)

Tu jest określenie „największa część”. Największa część to...

(*Głos z sali: Największa część to nie musi być część najdłuższa.*)

Dobrze, to się nie musi pokrywać, ale doprecyzujmy, o co chodzi, bo być może chodzi o największy przerób, o największe nakłady na odcinku czy coś innego. Moim zdaniem to wymaga doprecyzowania.

Mam jeszcze jedno pytanie. W pkt 3 zapisany jest ten termin dziewięćdziesięciodniowy. Jest tu napisane, że decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydaje się w terminie dziewięćdziesięciu dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Z tego, co rozumiem, ten termin nie jest terminem zbyt długim, bo zmierzamy w tej ustawie oczywiście do tego, żeby uprościć i przyspieszyć. Chciałbym prosić o jakiś komentarz w tej sprawie. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Zanim oddam głos panu ministrowi, może zbierzemy więcej uwag. Tak?

Bardzo proszę, czy ktoś z senatorów...

(*Senator Grzegorz Banaś: Ja mam pytanie.*)

Bardzo proszę i proszę do mikrofonu.

Senator Grzegorz Banaś:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący, mam stosunkowo dużo pytań, więc proponowałbym, żeby pan minister jednak na bieżąco ustosunkowywał się do zagadnień prezentowanych w pytaniach i prośb senatorów, jeżeli byłaby taka wola pana przewodniczącego.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Bardzo proszę.

Wobec tego bardzo proszę pana ministra o ustosunkowanie się najpierw do propozycji Biura Legislacyjnego, a potem do uwag pana senatora Iwana.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Zbigniew Rapciak: Panie Przewodniczący, o ustosunkowanie się do uwag Biura Legislacyjnego poproszę panią dyrektor Tyszkiewicz. Proszę uprzejmie panią mecenas.*)

Proszę bardzo.

**Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Infrastruktury
Danuta Tyszkiewicz:**

Dziękuję bardzo.

Danuta Tyszkiewicz, Departament Prawny w Ministerstwie Infrastruktury.

Chcielibyśmy bardzo podziękować za opinię. Uważamy, że jest ona bardzo pozytywna dla naszej ustawy. Ustawa ta była właściwie podczas całego procesu legislacyjnego, i przez Radę Legislacyjną, i w Sejmie, pozytywnie oceniana jako ustawa dobra i skutecznie wskazująca rozwiązania, które mogą być we właściwy sposób realizowane w przypadku inwestycji drogowych.

Odniosę się teraz konkretnie do wskazanych uwag, najpierw do uwagi dotyczącej lit. h w artykule dopisanym do tej ustawy, bo w art. 11d ust. 1 pkt 8 znalazła się lit. h. Chciałabym przypomnieć, że podobne rozwiązanie zawiera obowiązująca ustawa. Jeżeli mówimy o opiniach innych organów wymaganych przepisami szczególnymi, to musimy pamiętać o tym, że na przykład w innych ustawach, w prawie budowlanym są to zwykle zgody. Tutaj są opinie. W tej ustawie potrzebne jest zagwarantowanie takiego przepisu z uwagi na to, że również w równoległe tworzonych przepisach – na przykład w tej chwili trafiła do Sejmu ustawa o ocenach oddziaływania na środowisko – bezpośrednio zapisane zostaną pewne opinie wymagane tamtą ustawą. My nie chcemy za każdym razem zmieniać przepisów ustawy. Możemy tu mówić także o innych opiniach, na przykład dotyczących inwestycji związanych z liniami telekomunikacyjnymi. Tak że dla nas ten przepis jest istotny.

Jeżeli chodzi o ust. 3, mówiący o tym, że opinie, o których mowa w ust. 1, zastępują uzgodnienia, pozwolenia itd., to – tak jak już powiedziałam – do tej pory w prawie budowlanym są to uzgodnienia, podobnie jest w innych ustawach, gdzieś tam są to pozwolenia, dlatego chcemy sklasyfikować to w ten sposób, aby opinie z ust. 1 zastępowały te inne, nazwane uzgodnieniami, pozwoleniami, zezwoleniami itd.

Jeśli chodzi o trzy uwagi legislacyjne, to chcielibyśmy prosić w miarę możliwości o odstąpienie od tych uwag. Ja postaram się... Rzeczywiście są to uwagi redakcyjne. Najbardziej chyba istotną z nich jest uwaga dotycząca prawa budowlanego. Świadomie zapisane zostało w art. 11i – to jest na stronie 7 – że stosuje się przepisy prawa budowlanego z wyjątkiem art. 28 ust. 2, bo pozostałe mają w tym zakresie zastosowanie. Nie możemy zatem przyjąć uwagi, która będzie dodawała do tego przepisu kilka wyrazów, a mianowicie „dotyczące pozwolenia na budowę”. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Bardzo proszę pana senatora.

(*Senator Stanisław Iwan: Nie otrzymałem odpowiedzi na moje pytania.*)

Właśnie.

Poproszę o odpowiedzi na pytania pana senatora Iwana.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Zbigniew Rapciak:**

Panie Senatorze! Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ja może rzeczywiście nieprecyzyjnie się wyraziłem. Naszą intencją jest to, ażeby decyzję o zezwoleniu wydawał ten wojewoda, na którego terenie znajduje się najwięcej nieruchomości. Samo prowadzenie trasy rzeczywiście jest wyliczone w kilometrach, ale prawdziwą pracę do wykonania ma ten wojewoda, który ma najwięcej nieruchomości. Z tym to jest związane.

Drugie pytanie dotyczyło tych dziewięćdziesiąt dni. Panie Senatorze, to jest bardzo duże skrócenie czasu w porównaniu z tym, co jest aktualnie zapisane, z tego względu, że dwa postępowania będziemy przeprowadzać w ramach jednego. Dzisiaj ustawowy termin na wydanie decyzji lokalizacyjnej to jest dziewięćdziesiąt dni, tymczasem my w ciągu tych dziewięćdziesięciu dni będziemy przeprowadzać wszystkie prace, które dotychczas trzeba było przeprowadzić w dwóch procesach. Do tego na tym etapie może się pojawić konieczność wykonania dodatkowych prac, które wynikną z pierwszego raportu środowiskowego. Ten czas jest naprawdę minimalny. Były tu zarysowywane, przygotowywane różne ścieżki krytyczne i to jest naprawdę ograniczone do minimum. Dalsze skracanie tego terminu mogłoby prowadzić do tego, że byłoby to po prostu niewykonalne. To jest naprawdę podparte rzetelnymi analizami. Dziękuję uprzejmie.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Grzegorz Banaś:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Panie Ministrze, to rzeczywiście bardzo ważna ustawa i dobrze, że poddawana jest ciągłej nowelizacji, bo życie przynosi przecież wiele różnych rozwiązań, których wcześniej sobie nie wyobrażaliśmy. Idąc niejako tym torem myślenia, chciałbym zadać panu ministrowi takie pytanie. Czy nie należałoby chociażby już w samym tytule tej ustawy odnieść jej zapisów do obiektów i urządzeń związanych z gospodarką drogową? Chodzi tu na przykład o wagi, za pomocą których Inspekcja Transportu Drogowego waży pojazdy, ciężkie pojazdy, o parkingi, których należy używać do tego celu. Prosiłbym pana ministra, aby zechciał się do tego odnieść.

Czy do samego tytułu ustawy nie należałoby wprowadzić również zapisu o tym, że dotyczy to dróg istniejących oraz projektowanych? Przecież będziemy projektować

i projektujemy drogi, które nie przebiegają wzdłuż aktualnego czy w oparciu o aktualny ślad pasa drogowego, lecz w zupełnie nowej przestrzeni. Czy w takim razie nie zachodzi obawa niemożności wykorzystania ustawy w odniesieniu do dróg nowo projektowanych o zupełnie nowym przebiegu, nieopartym o dotychczasowe pasy drogowe? To jest jedna sprawa.

Drugie pytanie związane jest z tym, o czym mówił pan legislator z biura senackiego, chodzi o art. 11 pkt 8. Czy w takim razie nie należałoby zapisać w tym katalogu punktu dotyczącego oceny oddziaływania na środowisko? Intencja byłaby taka, że jeśli minister właściwy do spraw środowiska nie wyda, zgodnie z sankcją, która jest zapisana poniżej, odpowiedniej decyzji w ciągu trzydziestu dni od dnia rozpoczęcia postępowania administracyjnego, to uznaje się, że zostało to uzgodnione w sposób pozytywny. Mamy tu przecież w tym zakresie bardzo wąskie gardło. Dość powiedzieć, że przeciętny czas oczekiwania na uzgodnienia ze strony Ministerstwa Środowiska w tej sprawie wynosi pół roku. To jest takie minimum, tak przynajmniej wynika z mojej wiedzy.

Prosiłbym pana ministra o ustosunkowanie się również do art. 11 ust. 5, mówiącego o tym, że wojewoda wysyła zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Do tej pory to były obwieszczenia i były one uznawane za skuteczne. Teraz mają to być zawiadomienia wysyłane na adres, który jest podany w katastrze, i to bardzo dobrze, tylko że tam jest zapis mówiący o doręczeniu, a doręczenie, jak wiemy, jest skuteczne dopiero wtedy, kiedy otrzyma się potwierdzenie doręczenia, czyli kiedy przyjdzie do urzędu tak zwana zwrotka. Oznacza to mniej więcej dwa miesiące straty, bo dopóty nie można wydać decyzji, dopóki nie mamy pewności, że zostało to doręczona wszystkim stronom postępowania. Widzę tu wyraźną lukę, którą warto by uzupełnić, bo niestety będziemy mieli do czynienia z przedłużaniem procesu inwestycyjnego. Skoro wysyłamy, to wysyłajmy, ale nie czekajmy na potwierdzenie doręczenia, zrezygnujmy ze skutecznego doręczenia, bo przypominam, że doręczenie skuteczne jest wtedy, kiedy przyjdzie jego potwierdzenie. To tyle w sprawie tego punktu.

Mam jeszcze jedną wątpliwość, związaną z art. 12 ust. 4b, który mówi o tym, że decyzję ustalającą wysokość odszkodowania wydaje się w terminie trzydziestu dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. To oznacza ni mniej, ni więcej, że wojewoda ma trzydzieści dni na to, by rozpiścić przetarg, bo to przecież uprawniony rzeczoznawca będzie wyznaczał wysokość odszkodowań. Przetarg wymaga czasu. Do tego trzeba dołożyć bałagan, który panuje w ewidencji gruntów, bo czym innym są księgi wieczyste, czym innym jest ewidencja gruntów, którą prowadzi starostwo, a jeszcze czym innym jest życie. To jest związane z różnymi sprawami, między innymi z tym, że kiedyś podstawowy raster map miał dokładność bodajże do 100 m², teraz do 10 m² lub jeszcze większą. Tutaj są takie rozbieżności, które w praktyce, w życiu trzeba korygować.

W związku z tym być może należy dać wojewodom uprawnienie, by wcześniej mogli występować, rozpisywać przetarg na uprawnionych rzeczoznawców, a nie musieli czekać na uprawomocnioną decyzję. W tej chwili, zgodnie z zapisem tej ustawy, musimy czekać na uprawomocnienie się decyzji, dopiero wtedy możemy rozpocząć procedurę wyznaczenia odszkodowań. Wojewoda nie postąpi inaczej, bo tak NIK traktuje te sprawy, wiem o tym z własnego doświadczenia, bo byłem wojewodą przez czas jakiś. Dopóki nie ma ostatecznej decyzji, dopóty nie można wydawać pieniędzy publicznych na żaden cel związany z tą decyzją, bo po prostu podpada się pod odpo-

wiednie rygory związane z ustawą o finansach publicznych. Taka jest moja wątpliwość w sprawie art. 12 ust. 4b.

Poprosiłbym pana ministra o komentarz w jeszcze jednej sprawie. Myślę o art. 16 i nowym ust. 2, który mówi o tym, że w ciągu stu dwudziestu dni należy wydać nieruchomość. Wszystko jest dobrze. Popatrzmy na to troszeczkę od strony społecznej. Wywłaszczany jest właściciel domu, który nie ma dokąd pójść, musi sobie wybudować inny dom i dostaje godziwe odszkodowanie. Jest kwestia tego, że na wybudowanie domu potrzebny jest czas. Te sto dwadzieścia dni... Czy pan minister nie obawia się konfliktów społecznych, stworzenia sytuacji pewnej niesprawiedliwości społecznej? W końcu niektórzy z tych, którzy zostaną pozbawieni swoich domostw, nie będą w stanie odpowiednio szybko znaleźć sobie nowego lokum. W związku z tym chciałbym zapytać, czy pan minister nie widziałby takiej możliwości, która z kolei jest związana z nieco inną sytuacją. Otóż często bywa tak, że jakieś siedlisko, domostwo jest w bardzo złym stanie technicznym, a w związku z tym jest wyceniane nisko, jego rzeczywista wartość jest bardzo niska. Za to niskie odszkodowanie, które otrzyma osoba wywłaszczana z nieruchomości, w żaden sposób nie wybuduje ona domu ani nie kupi mieszkania. Czy w takich przypadkach, uzasadnionych względami społecznymi, na przykład inwestor, czyli generalna dyrekcja lub jej oddział, nie powinien mieć możliwości budowy domów o podobnym standardzie, kupna na wolnym rynku? Chodzi o jakiś mechanizm, który pozwalałby regulować również takie sprawy. To byłoby na tyle. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.
Proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Zbigniew Rapciak:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Podzielimy się odpowiedziami, bo troszkę tych pytań było. Pierwsza sprawa. Z tego, co rozumiem, pan senator pytał o sprawy związane z infrastrukturą drogową, czyli wagi, parkingi, tego typu sprawy.

(Senator Grzegorz Banaś: Tak.)

To wszystko bardzo precyzyjnie i szczegółowo opisane jest w ustawie o drogach publicznych i rozwiązania tam zawarte problem absolutnie rozwiązują. Tak że ta nowelizacja, ta zmiana nie jest okazją, miejscem do włączania tych tematów.

(Senator Grzegorz Banaś: Przepraszam, ale te różne inwestycje nie zawsze można włączyć do pasa drogowego, dlatego zadałem takie pytanie.)

Tu są dwie sprawy, jest pas drogowy i linie rozgraniczające. My możemy budować tylko w ramach linii rozgraniczających. I tak trzeba projektować, tak przygotowuje się wcześniej linie rozgraniczające, aby pełna infrastruktura drogową, a naszą ambicją jest, aby nawet więcej niż infrastruktura drogową, czyli infrastruktura telekomunikacyjna, część infrastruktury teletechnicznej, mieściła się także w pasach drogowych. Chodzi o to, aby w jak najmniejszym stopniu zanieczyszczać obszar, przestrzeń

infrastrukturą techniczną. Najlepszym rozwiązaniem byłoby tworzenie po prostu korytarzy infrastrukturalnych i to zmierza w tym kierunku.

Drugie pytanie dotyczyło zmiany nazwy ustawy. Panie Senatorze, ta ustawa dotyczy wszystkich dróg publicznych. W związku z tym nie ma znaczenia, czy mówimy o modernizacji, przebudowie istniejącej sieci drogowej, czy o tworzeniu nowych dróg z tego względu, że w momencie składania wniosków piszemy, jaka to jest droga.

(*Senator Grzegorz Banaś: Przepraszam, Panie Ministrze, a jeśli jeszcze jej nie ma?*)

Tu jest uwzględnione przygotowanie i realizacja inwestycji. Przygotowanie to jest wszystko, co jest inwestycją.

(*Senator Grzegorz Banaś: Ja to rozumiem jako intencję, ale potem to może być, bywa różnie.*)

Dotychczas nie było żadnych problemów. Ta ustawa funkcjonuje już pięć lat. Tak jak powiedziałem, do 2006 r. jasno było zapisane, że ona dotyczy tylko dróg krajowych, ale wtedy też nie było problemu z tym, czy dotyczy nowo budowanych, czy już istniejących, dotyczyła dróg krajowych. Dzisiaj dotyczy ona wszystkich dróg publicznych, jakie mamy w kraju.

Może tak. Ja teraz powiem o dwóch sprawach i zaraz poproszę współpracowników. Trzydzieści dni na dokonanie wyceny to za mało. Panie Senatorze, to też jest temat, który już został przedyskutowany. Wojewodowie rozwiązują ten problem w sposób następujący. Na początku roku ogłaszają przetargi na świadczenie usług. Akurat ten temat był poddany szczególnej analizie przez posłów w podkomisji. Wojewodowie organizują przetarg na świadczenie usług, w związku z tym specjaliści od wycen w każdym momencie są gotowi rozpocząć swoją pracę. Rzeczoznawcy mogą rozpocząć wycenę już w momencie wszczęcia przez urząd postępowania. W związku z tym tych dni jest zdecydowanie więcej aniżeli dziewięćdziesiąt. Powiem jeszcze, że ten termin był konsultowany z wszystkimi wojewodami podczas spotkania, które organizował wicepremier, i żadnych uwag w tym zakresie nie było. To wszystko zostało przyjęte i nikt nie wnosił żadnych uwag.

Ostatnia sprawa to owe sto dwadzieścia dni. Przypomnę, że dzisiaj jest to trzydzieści dni, a wydłużamy ten okres do stu dwudziestu dni, czyli do czterech miesięcy. Nie są również znane przypadki, ażeby w związku z tymi trzydziestoma dniami pojawiały się jakieś problemy. Jednocześnie w tej ustawie, w tej zmianie jest zapisane, że wtedy gdy decyzji nadawany jest rygor, będą zapewniane lokale zastępcze. W związku z tym obywatel jest chroniony.

Zostały jeszcze dwie sprawy, ustawa środowiskowa i kwestia doręczenia. Poprosiłbym panią o ich wyjaśnienie.

Specjalista w Departamencie Dróg i Autostrad w Ministerstwie Infrastruktury

Agnieszka Krupa:

Może na początku odniosę się do kwestii środowiskowych.

Pan senator pytał, czy nie należałoby...

(*Głos z sali: Proszę się przedstawić.*)

Agnieszka Krupa, Ministerstwo Infrastruktury.

Pan senator pytał, czy w pkt 8 nie należałoby dopisać opinii organu, który zajmuje się ochroną środowiska. My celowo nie wpisaliśmy, nie regulowaliśmy

kwestii związanych z oceną oddziaływania na środowisko, ponieważ ta sprawa została uregulowana przez Ministerstwo Środowiska w ustawie o dostępie do informacji o środowisku i ocenach oddziaływania na środowisko. Ta ustawa trafiła już do Sejmu. To właśnie w tamtej ustawie są uregulowane kwestie powtórnej oceny oddziaływania na środowisko. Ujęta jest tam również kwestia, o której pan mówił, czyli zamiany uzgodnień organów ochrony środowiska na opinie. A zatem w przypadku dróg nie będzie już konieczne uzgodnienie ministra środowiska. Zostało ono zastąpione uzgodnieniem Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. W związku z tym, że w naszym przypadku decyzje będą wydawane przez generalną dyrekcję, zatem generalna dyrekcja nie będzie musiała sama sobie uzgadniać tej decyzji. W przypadku dróg pozostaje tylko i wyłącznie opinia wojewódzkiego inspektoratu sanitarnego.

Został rozwiązany również problem, o którym pan senator mówił, kwestii niewydania tej opinii w terminie. Tamta ustawa przewiduje rozwiązania podobne do rozwiązań z naszej specustawy. A zatem jeżeli opinia nie zostanie wydana w terminie, wówczas będzie się uznawało, że organy sanitariatu nie zgłaszają uwag do wniosku. Naszym zdaniem nie należy dublować tych rozwiązań i należy to pozostawiać do uregulowania w ustawie środowiskowej.

Jeżeli chodzi o drugą kwestię, obwieszczenie i doręczenie, to wydaje się, że te rozwiązania są prawidłowo zapisane. Wypełniają one zastrzeżenia rzecznika praw obywatelskich, które wielokrotnie były do nas zgłaszane. To nie będzie kwestia dwóch miesięcy. Tutaj będą stosowane procedury z k.p.a., a zatem jeżeli ktoś nie odbierze przesyłki, to oczywiście będzie ona czekała na poczcie przez czternaście dni i ten ktoś będzie miał czternaście dni na jej odebranie. Jeżeli ta osoba nie odbierze zawiadomienia, wówczas ono wróci do organu i zostanie dołączone do akt sprawy jako skuteczne doręczenie.

(Głos z sali: Podwójnie, czyli dwa razy czternaście.)

Tak, dwa razy czternaście dni, czyli dwadzieścia osiem dni. Chodzi o to, że strony muszą być jednak skutecznie zawiadamiane o toczącym się postępowaniu. Wydaje nam się, że to jest rozwiązanie jak najbardziej słuszne.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.

Czy panowie senatorowie chcieliby zabrać głos?

Bardzo proszę, senator Andrzej Owczarek.

Senator Andrzej Owczarek:

Pan minister już pochwalił tę ustawę, a ja chciałbym to potwierdzić. Mnie też ta ustawa się podoba, jest ona czytelna, zawiera wiele elementów, których nie było w dotychczasowej ustawie, i myślę, mam nadzieję, że będzie służyła szybszemu budowaniu dróg.

Mam dwa pytania. Jedno pytanie jest związane z tym, że w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera się obowiązek przebudowy dróg innych kategorii. Ja to doskonale rozumiem, bo pamiętam przypadek autostrady kończącej się pod Strykowem, która nie miała praktycznie żadnych połączeń, została wybudowana, można powiedzieć, w powietrzu. Jednak z tym obowiązkiem wiążą się sprawy finan-

sowe. Myślę, że w przypadku dróg powiatowych wystarczy most, aby powiat nie był w stanie sfinansować przebudowy drogi, a będzie miał obowiązek wynikający z decyzji. Czy zamierzacie państwo w jakiś sposób wspierać mniejsze samorządy w realizacji tego obowiązku? To pierwsze pytanie. Pytanie drugie. Co będzie się działo z odszkodowaniem, gdy droga będzie przebiegała przez ogrody działkowe? Kto otrzyma to odszkodowanie? Dziękuję bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Zbigniew Rapciak:**

Panie Przewodniczący! Panie Senatorze!

Dlaczego został tu wpisany obowiązek przebudowy dróg innych kategorii? Dotyczy to głównie skrzyżowań. Dotychczas sytuacja była taka, że w razie budowania głównej trasy, założmy, drogi krajowej, w odniesieniu do wszystkich skrzyżowań najpierw trzeba było przeprowadzić postępowanie, a następnie uzyskać zgodę od starostów. Ja nie widziałem dokumentów, ale to, o czym chcę powiedzieć, to jest fakt, w wielu miejscach się o tym mówiło, że z tego powodu, że nie było takiego zapisu, najkrótszy odcinek, na jaki wydano w Polsce pozwolenie na budowę, miał 30 cm. Tak wykombinowali urzędnicy, bo po prostu w katastrach grunty powiatowe kończyły się przed linią rozgraniczającą i trzeba było przeprowadzić postępowanie. Wprowadzamy ten zapis, żeby to wszystko było kompleksowo załatwiane w jednej decyzji i obciążało inwestora.

Jeśli chodzi o dodatkowe pieniądze, jakie ewentualnie samorządy mogą uzyskiwać od strony rządowej na budowę, to jest to tylko tak zwana dzielona raz w roku subwencja i to po prostu musi wystarczyć. Każdy zarządca ma swoje pieniądze. One są zapisane w prawie. I chyba dobrze, żebyśmy budżetu państwa nie traktowali jak pewnego rodzaju Świętego Mikołaja, bo i tak to wszystko to są przecież nasze pieniądze.

Drugie pytanie dotyczyło odszkodowań. Zasada jest taka, że odszkodowanie zawsze dostaje właściciel. Jeżeli jest nim Polski Związek Działkowców, to otrzyma je Polski Związek Działkowców, jeżeli są to osoby fizyczne, to osoby fizyczne. Dziękuję uprzejmie.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.
Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze!

Ja mam trzy sprawy. Pierwsza dotyczy odpowiedzialności i ewentualnych konsekwencji, które są związane z opóźnieniem wydania dokumentu. Jest tam zapisana konsekwencja finansowa w wysokości 500 zł i jest ona nakładana przez jeden organ na drugi. Tutaj mam wątpliwość. Ewentualnie prosiłbym o komentarz, co legło u podstaw wprowadzenia takiego rozwiązania. Osobiście uważam, że kary nakładane przez organ na organ budzą wątpliwości, będzie to długa i mało skuteczna droga. Myślę, że za wydaniem decyzji stoją konkretne komórki, konkretne osoby, dyrektorzy wydziałów.

Druga sprawa. Wracam tu do pytania, które zadał pan przewodniczący Banaś. Dlaczego nie ujęto w tej ustawie – może nie ma potrzeby, bo może być i taka sytuacja – dróg będących w trakcie projektowania? Z czego to wynika?

Trzecia sprawa. Czy ta ustawa na tym etapie w pełni odzwierciedla także dosyć istotną zmianę związaną z tym, że w trakcie konsultacji jest ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym i prawo budowlane? To byłoby właściwie tyle. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos?

Wśród nas jest poseł sprawozdawca, pan Jan Tomaka. Gdyby pan zechciał zabrać głos, to bardzo proszę.

Posel Jan Tomaka:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Do tej pory nie zabierałem głosu, bowiem przysłuchiwałem się państwa dyskusji, mając cały czas w pamięci to, co się działo na posiedzeniu i nadzwyczajnej podkomisji, i później Komisji Infrastruktury, a także podczas drugiego czytania.

Chciałbym powiedzieć, że naprawdę wszyscy posłowie, wszystkie kluby z wielką powagą podchodziły do tej ustawy. Powiem tylko tyle, że w drugim czytaniu żaden klub nie zgłosił żadnych uwag, a pytań było około dziesięciu i udzielono na nie wyczerpujących odpowiedzi. Mam nadzieję, że waga sprawy zostanie także wzięta pod uwagę przez panów senatorów, tym bardziej że – przynajmniej tak sądzę – w toku tej dyskusji nie pojawiają się zastrzeżenia merytoryczne, są pewne wątpliwości, ale one wszystkie towarzyszyły także pracy posłów.

Jeśli chodzi na przykład o kwestię czasu na wydanie ekspertyzy dotyczącej wielkości odszkodowania, to mogę powiedzieć, że w posiedzeniu Komisji Infrastruktury brał udział przedstawiciel zrzeszenia osób wyceniających nieruchomości i nie wniósł on zastrzeżeń, szczególnie po udzieleniu wyjaśnień, które państwo dzisiaj usłyszeli od pana ministra, nie było wątpliwości co do tego, czy okres trzydziestu dni jest wystarczający do tego, żeby wydać taką decyzję.

To wszystko. Nie chcę wchodzić w szczegóły, bo te, jak mi się wydaje, są tu na bieżąco wyjaśniane przez pana ministra Rapciaka i osoby towarzyszące. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos w sprawie ustawy?

Ja mam jeszcze kilka pytań i wątpliwości. Chciałbym zwrócić uwagę na to, że w art. 11 ust. 1 w tej lit. h jest pomyłka. Moim zdaniem słowo „wymaganych” powinno być zamienione na słowo „wymagane”, czyli byłoby „innych organów wymagane przepisami szczególnymi”, bo chodzi tu o wymagane opinie. To jest moja pierwsza uwaga i od razu wniosek o zmianę.

Następna uwaga dotyczy ust. 5 i kolejnych, tych, w których używa się słów „na adres wskazany”, chodzi o wysyłanie powiadomień. Moim zdaniem zgodnie z zasada-

mi poprawności języka polskiego powinno być „pod adresem wskazanym” na przykład w katastrze nieruchomości. To jest w ust. 5, to sformułowanie znajduje się w czwartym wersie i w końcowym zdaniu tego ustępu.

Następne moje uwagi dotyczą ust. 5: „przepisu ust. 3 zdanie drugie nie stosuje się w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym oraz w sytuacji, gdy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyją”. Moim zdaniem słowo „lub” powinno być zamienione na „albo”, dlatego że ten podmiot nie może być jednocześnie właścicielem i użytkownikiem wieczystym.

Kolejna uwaga dotyczy art. 11h ust. 2, w którym jest mowa o tym, że karę za nieterminowe wydanie decyzji uiszcza się w terminie czternastu dni od daty doręczenia powiadomienia. Moim zdaniem ta data czy termin uiszczenia kary powinien być liczony od daty uprawomocnienia się postanowienia, a nie od dnia doręczenia. Kara nie powinna być wymierzana ani uiszczana przed uprawomocnieniem decyzji.

Kolejna uwaga dotyczy art. 12 ust. 1–4. Jest tam pkt 3, który brzmi następująco: „decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej”. Moim zdaniem powinno tu zostać dodane słowo „ostateczna”. Brzmiałoby to wówczas tak: „ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji stanowi podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej”.

Dalej. Lit. c, w której jest ust. 5 i ust. 6, zawiera moim zdaniem pułapkę dla właścicieli nieruchomości, pułapkę podatkową. Jest tu mowa o tym, że nieruchomości, o których mowa w ust. 4, mogą być użytkowane nieodpłatnie przez dotychczasowych właścicieli lub użytkowników wieczystych. Oznacza to tyle, że właściciele ci, użytkując nieodpłatnie, powinni tak naprawdę wykazywać przychód i zapłacić od tego podatek. Obawiam się, że z tego tytułu mogą się pojawić problemy praktyczne, które dotkną dotychczasowych właścicieli nieruchomości. Oni mogą takiego podatku nie uiścić i w pewnej perspektywie mogą mieć z tego tytułu problemy z fiskusem.

Chciałbym jeszcze prosić o opinię pana ministra w sprawie punktu o brzmieniu: „w przypadku gdy faktyczne objęcie nieruchomości w posiadanie następuje po upływie terminu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, właściwy zarządca drogi nie ma obowiązku do wskazania lokalu zamiennego”. Ten zapis tak naprawdę stwarza możliwość, prowadzi do sytuacji, w której wnioskodawca w każdym przypadku będzie zwolniony z zapewnienia lokalu zamiennego. Zapis mówiący o tym, że nieobjęcie w tym terminie w posiadanie nieruchomości zwalnia z obowiązku wskazania lokalu zamiennego, i jednoczesny brak w nim zastrzeżenia, że ta sytuacja ma miejsce jedynie w przypadku, kiedy winą nieobjęcia nieruchomości należy obciążyć dotychczasowego właściciela, prowadzi do tego, że wtedy gdy ten termin zostanie naruszony na przykład z winy wnioskodawcy, to w takim przypadku wnioskodawca będzie zwolniony z zapewnienia lokalu zastępczego. Zatem wnioskodawca celowo może doprowadzić do sytuacji nieobjęcia nieruchomości w posiadanie w wyznaczonym terminie, zupełnie bez powodów, ale może nie objąć jej w terminie, i zgodnie z takim zapisem tenże wnioskodawca właściwie sam siebie zwolni z obowiązku zapewnienia lokalu zastępczego. Takie sformułowanie, takie brzmienie tego przepisu może prowadzić do tego, że tak naprawdę w każdym przypadku dotychczasowi właściciele nie będą mieli zapewnionego dachu nad głową.

W art. 18 ust. 1, w którym mowa jest o wysokości odszkodowania i o datach ustalania tego odszkodowania, moim zdaniem należałoby sprecyzować datę, dzień,

w którym dokonywana jest wycena. Moja propozycja jest taka, aby był to termin opuszczenia nieruchomości. Chodzi o ustęp, który obecnie brzmi: „wysokość odszkodowania, o którym mowa w art. 12 ust. 4a, ustala się według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przez organ pierwszej instancji oraz według jej wartości z dnia, w którym następuje ustalenie wysokości odszkodowania”. Uważam, że ta bliżej nieokreślona data, kiedy następuje ustalenie wysokości odszkodowania, powinna być datą opuszczenia nieruchomości. Tak naprawdę to jest ten istotny moment dla dotychczasowego właściciela i na ten dzień powinna być dokonana wycena oraz w zgodzie z nią wypłacone odpowiednie odszkodowanie.

To już wszystkie moje uwagi. Bardzo proszę pana ministra o ustosunkowanie się do nich, w szczególności do tej przedostatniej wątpliwości, która moim zdaniem jest najistotniejsza, ponieważ – tak jak powiedziałem – według mnie zgodnie z tym zapisem wnioskodawca może sam siebie zwolnić z obowiązku zapewnienia lokalu zamiennego. Dziękuję.

**Specjalista w Departamencie Dróg i Autostrad
w Ministerstwie Infrastruktury
Agnieszka Krupa:**

Może ja odniosę się do części uwag, a później przekażę głos pani dyrektor.

Jeżeli chodzi o przedostatnie pytanie pana senatora, pytanie dotyczące lokalu zamiennego, to chciałabym powiedzieć, że tutaj właściwie nie wprowadzamy nowych rozwiązań, tylko doprecyzowujemy te, które są obecnie. Przepis ten mówi o tym, że w przypadku gdy faktyczne objęcie nieruchomości w posiadanie nastąpi po terminie, który został wskazany w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, na opuszczenie i opróżnienie lokali, wtedy właściwy zarządca drogi nie będzie musiał wskazywać lokalu zamiennego. Chodzi tylko i wyłącznie o taki przypadek.

Zatem sytuacja jest taka. Obecnie właściwy zarządca drogi wskazuje lokal zamienny tylko wtedy, kiedy decyzji nadany jest rygor natychmiastowej wykonalności. Jeżeli nie został nadany rygor natychmiastowej wykonalności, to w żadnym wypadku zarządca drogi nie jest zobowiązany do wskazania lokalu. W decyzji wskazany jest również termin opróżnienia tego lokalu. Gdybyśmy zatem w każdym przypadku zmuszali właściwego zarządcę drogi do wskazywania lokalu zamiennego, jeżeli jest nadany rygor natychmiastowej wykonalności, nawet gdyby on objął tę nieruchomość w posiadanie na przykład po upływie pół roku, byłoby to niesprawiedliwe traktowanie stron. Gdyby to była osoba, która nie miała decyzji z rygorem, to musiałby ona opuścić tę nieruchomość w terminie pięciu miesięcy i nie miałaby prawa do domagania się lokalu zamiennego, zaś osoba, której dotyczył rygor natychmiastowej wykonalności, ale i tak mogła mieszkać w tej nieruchomości na przykład przez pół roku, mogłaby jeszcze po upływie tej połowy roku domagać się lokalu zamiennego. Zatem byłaby tu nierówność stron.

Jeżeli jednak będzie istniał rygor natychmiastowej wykonalności, a właściwy zarządca skorzysta ze swojego uprawnienia i obejmie tę nieruchomość w posiadanie na przykład w ciągu dziesięciu dni od dnia nadania rygoru natychmiastowej wykonalności tej decyzji, to w każdej sytuacji nie będzie mógł nie wypełnić tego obowiązku wskazanego w przepisie i w każdym przypadku będzie musiał być wskazany lokal zamienny.

Jeżeli zaś obejmie nieruchomości w posiadanie już po tym terminie, co najmniej po upływie stu dwudziestu dni, to nie będzie już miał takiego obowiązku.

(Głos z sali: I nie ma on wpływu na termin, na przedłużenie tego terminu.)

Właśnie, odniosę się jeszcze do kwestii naruszenia tego terminu z winy wnioskodawcy. Taka sytuacja nigdy nie będzie miała miejsca. Jeżeli wnioskodawca występuje o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, to chce z tego skorzystać. Na pewno sam celowo nie będzie opóźniał przejęcia nieruchomości, bo wówczas nie skorzystałby z rygoru. Gdyby nie skorzystał z rygoru, to nie musiałby wskazywać lokalu zamiennego. Zarządca drogi, korzystając z tej możliwości, prosząc o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności, zwykle chce z tego skorzystać. Może się zdarzyć, że w sytuacjach niezależnych od niego nie będzie mógł tego zrobić, wówczas zostanie zwolniony z obowiązku wskazania lokalu zamiennego.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Ja może w tym miejscu od razu przedstawię taką uwagę. Czy pani zdaniem intencja zostałaby naruszona, gdybyśmy w tym punkcie w końcówce zdania dodali... Ja przeczytam może całe zdanie: „w przypadku gdy faktyczne objęcie nieruchomości w posiadanie następuje po upływie terminu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, właściwy zarządca drogi nie ma obowiązku do wskazania lokalu zamiennego”. Moja propozycja jest taka, by po słowach „po upływie terminu, o którym mowa w art. 16 ust. 2” dodać sformułowanie „z winy osoby uprawnionej do lokalu zamiennego”, w całości brzmiałoby to tak: „po upływie terminu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, z winy osoby uprawnionej do lokalu zamiennego”. Intencja zostanie niejako utrzymana, a nie będzie wątpliwości co do tego, że lokal zamienny nie będzie przysługiwał właścicielowi nieruchomości, gdy wnioskodawca jednak odstąpi czy nie będzie zainteresowany... Czy widzi pani jakieś przeszkody, żeby dodać część zdania, którą tu zaproponowałem? Chodzi o to, aby zapewnić tu ochronę właścicieli nieruchomości.

Specjalista w Departamencie Dróg i Autostrad w Ministerstwie Infrastruktury Agnieszka Krupa:

Naszym zdaniem ta ochrona jest już zapewniona w takim kształcie przepisu, jaki on ma obecnie. Gdybyśmy dodali zapis, który proponuje pan senator, zmierzalibyśmy do sytuacji nierównego traktowania podmiotów. Jeżeli nawet rzeczoznawca z jakichś powodów zrezygnuje ze skorzystania ze swojego uprawnienia, które wynika z nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, to i tak właściciel bądź użytkownik wieczysty będzie mógł użytkować nieodpłatnie tę nieruchomość przez co najmniej sto dwadzieścia dni. Oczywiście musimy też pamiętać o tym, że w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ten termin może zostać przedłużony. Termin, okres stu dwudziestu dni jest tu wskazany jako ten minimalny, po prostu nie może być krótszy, te sto dwadzieścia dni to jest według nas minimalny czas na znalezienie innej nieruchomości, do której właściciel mógłby się przenieść.

Postulowalibyśmy o pozostawienie tego przepisu w takim kształcie, jaki zaproponowaliśmy. Naszym zdaniem zapewnia on dostateczną ochronę właścicieli, zarówno

tych, którzy są objęci decyzją z rygiem natychmiastowej wykonalności, jak i tych, których rygor natychmiastowej wykonalności nie dotknął. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Poproszę o ustosunkowanie się do pozostałych uwag.

**Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Infrastruktury
Danuta Tyszkiewicz:**

Dziękuję bardzo.

Tyszkiewicz, Departament Prawny Ministerstwa Infrastruktury.

O ile udało nam się wszystkie uwagi zanotować, mam taką nadzieję, o tyle w pierwszej kolejności odniosę się do tych najbardziej istotnych.

Sprawa pierwsza to kary, bo takie było jedno z pytań pana senatora, nakładane przez organ za niewywiązanie się przez organ niższego stopnia z terminu wydania decyzji. Otóż mówi o tym art. 11h. Chciałabym przypomnieć, że takie rozwiązanie od kilku lat, przynajmniej od trzech lat funkcjonuje w prawie budowlanym i spełnia zamierzony skutek. Zostało to wprowadzone po raz pierwszy kilka lat temu jako kara i sformułowane jest to podobnie: organ wyższego stopnia nakłada karę na organ niższego stopnia. Oczywiście, tak jak określa to przepis, wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa. Jest to, można by powiedzieć, przelewanie z budżetu do budżetu, ale jest to skuteczne. Mamy wiedzę o tym, że kary powodują, iż decyzje są wydawane szybciej, wydawane są w terminie. Jest to projektowany art. 11h, i są takie rozwiązania w przepisach prawa. Może tyle na ten temat.

Teraz może sprawa odszkodowania, czyli art. 18. Dzisiejszy art. 18, obowiązujący przed zmianą – tu nastąpiło pewne przeniesienie tego przepisu – jest, o czym chciałabym powiedzieć, zgodny z orzecznictwem, które w tej chwili funkcjonuje, a przede wszystkim z już ustalonym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego. Staraliśmy się tak sformułować ten przepis – zresztą był on oceniany również przez rzecznika praw obywatelskich – aby spełniał wymogi orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego w zakresie ustalania odszkodowań, i oczywiście spełniał zasadę i przesłankę konstytucyjną, aby to było słuszne odszkodowanie. Tak że tyle mogę tu powiedzieć. Orzecznictwo w tym zakresie jest już ukształtowane, nie dokonujemy tu żadnej zmiany.

Kolejna sprawa. Nie wiem, czy ja wszystko zanotowałam. Aha, w którymś z przepisów, tylko że ja nie zanotowałam numeru przepisu, była mowa o właścicielu bądź użytkowniku wieczystymi, chodziło o spójnik, miałyby być nie „lub”, lecz „albo”. Chciałabym powiedzieć, że w legislacji jest tak, że „lub” może być czytane na dwa sposoby, może być czytane jako spójnik rozłączny bądź łączny, czyli można to również czytać jako spójnik łączący te dwa pojęcia. Jeśli zaś chodzi o pojęcie nieruchomości i tego właściciela, to jest tak, że właściciel naniesień na tej nieruchomości może być jednocześnie użytkownikiem wieczystym gruntu. To też nie budziło żadnych naszych wątpliwości.

Ja przepraszam, ale nie bardzo mam zanotowane kolejne uwagi. Do kilku spraw już się odnieśliśmy, więc jeżeli byłaby jakaś istotna uwaga...

(Głos z sali: Adres.)

Aha, adres, pod adresem, na adres. To jest być może pojęcie potoczne. Nie wiem, czy gdybyśmy zmienili, dokonali takiej poprawki, to burzyłoby to treść tego przepisu.

(Głos z sali: To jest uzgodnione z MSWiA...)

Tak, tak, to jest uzgodnione z MSWiA. Przy okazji muszę państwu powiedzieć, że ta ustawa została wyjątkowo szczegółowo uzgodniona z wieloma podmiotami, organami, staraliśmy się wyjaśnić każdą drobną sprawę zarówno z organami rządowymi, jak i podczas konsultacji społecznych.

Czy coś jeszcze? Nie mam już nic zanotowanego. Panie Przewodniczący, bardzo proszę, bo może było coś jeszcze istotnego, choć z tego, co sobie przypominam, były to raczej uwagi redakcyjne.

Panie Przewodniczący, Szanowni Panowie Senatorowie, bardzo zależy nam na czasie, na tym, żeby ta ustawa jak najszybciej mogła zacząć funkcjonować. Więc jeżeli miałyby być wprowadzane pewne drobne uwagi redakcyjne, które nie będą burzyły jej treści, to prosilibyśmy o ewentualnie od nich odstępnie. Nie wiem, może kiedyś będzie dobry moment, bo na pewno będziemy wracać do tej ustawy, co jakiś czas, średnio co dwa, trzy lata wracamy do tej ustawy i staramy się poprawiać wszystko to, na co wskazuje praktyka. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Z tego, co rozumiem, wniosek przedstawicieli rządu jest taki, aby głosować nad tą ustawą bez poprawek.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Zbigniew Rapciak:**

Panie Przewodniczący, w nawiązaniu do pytań chciałbym powiedzieć o jeszcze jednej sprawie, mianowicie ta ustawa wyłącza ustawę o planowaniu przestrzennym, pan senator o to pytał, w związku z tym tu nie ma kolizji. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Henryk Woźniak:

Panie Przewodniczący, ja wierzę, że ta nowela tak przyspieszy budowę dróg, że powinna nas już skłonić do myślenia o tym, co później. W związku z tym chciałbym zadać panu ministrowi pytanie w sprawie kategoryzacji dróg. Zapytam w kontekście budowy drogi szybkiego ruchu, dzisiejszej drogi krajowej. Dzisiejsza droga krajowa A3 – tak wynika ze wstępnych informacji – ma mieć kategorię drogi gminnej. Powstały wielkie kontrowersje, żeby nie powiedzieć, panika w środowiskach samorządowych, bo jeżeli gmina na swoim odcinku 30, 50 czy 60 km miałaby utrzymać drogę, która jest dzisiaj drogą krajową, to prawdopodobnie ten obowiązek mógłby zrujnować budżet gminy.

W związku z tym chciałbym zapytać o kategoryzację dróg, które przestaną pełnić dotychczasowe funkcje, na przykład o drogę krajową A3, która będzie drogą innej kategorii. Jakiej kategorii to będzie droga i jakie obowiązki w tym przypadku widzi dla siebie administracja, rządowa administracja dróg? Pytanie jest o tyle istotne czy aktualne, że na pewnych odcinkach droga szybkiego ruchu S3 już jest budowana, a w odniesieniu do innych są wydane pozwolenia na budowę. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Zbigniew Rapciak:**

Panie Przewodniczący! Panie Senatorze!

To nie jest pytanie związane konkretnie z materia ą tej ustawy, ale powiem o pracach, które prowadzone są w resorcie. Aktualnie Politechnika Warszawska na zlecenie generalnego dyrektora kończy prace związane z zaproponowaniem nowej sieci dróg krajowych. Myślę, że w ciągu dwóch miesięcy będziemy mogli o tym już publicznie rozmawiać. Na pewno drogami krajowymi muszą pozostać wszystkie autostrady, drogi ekspresowe, drogi alternatywne do wszystkich dróg płatnych. Myślę, że to powinno absolutnie rozwiać pańskie obawy.

Dzisiaj w ustawie o drogach publicznych funkcjonuje zapis mówiący o tym, że w momencie wybudowania drogi... Chodziło głównie o obwodnice. Mianowicie sytuacja była taka, że były budowane dwu-, trzy-, cztero-, pięciokilometrowe obwodnice małych miejscowości. W momencie wybudowania obwodnicy cały ruch tranzytowy przemieszczał się na obwodnicę, zaś ruch lokalny, miejski pozostawał na drodze wewnątrz miasta i samorzady tych dróg nie chciały przejmować. Zapis, który dzisiaj znajduje się w ustawie o drogach publicznych, mówi o tym, że te drogi z mocy prawa stają się drogami gminnymi, bo one rzeczywiście przenoszą tylko i wyłącznie ruch wewnątrzmijski.

Jeśli zaś chodzi o sprawę kategoryzacji i nowej sieci dróg krajowych, to prace – tak jak powiedziałem – są na ukończeniu i dopiero przed nami duża dyskusja na ten temat.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Czy ktoś jeszcze...

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze!

Ja mam jeszcze jedno pytanie dotyczące obowiązku przebudowy dróg innych kategorii. Myślę, że możemy sobie wyobrazić sytuację, w której inwestycja jest prowadzona przez Generalną Dyрекcyję Dróg Krajowych i Autostrad i dochodzi do skrzyżowania, na którym włączają się – i tu mówię o rzeczywistości – droga powiatowa, gminna i wo-

jewódzka. Z tego, co rozumiem, w jakimś pasie drogowym należy znaleźć takie rozwiązanie, które będzie z wyprzedzeniem... Chodzi o to, aby odpowiadało to natężeniu ruchu itd. Równie dobrze można sobie wyobrazić sytuację, w której gmina ma drogę dojazdową ze strefy ekonomicznej do drogi krajowej i rozpoczyna proces inwestycyjny. Oczywiście można powiedzieć, że jeżeli rozpoczyna, to musi mieć pieniądze itd. Moje pytanie jest konkretne. Kto zapłaci za pas drogowy, w którym na przykład gmina będzie się włączała do drogi krajowej? Kto poniesie koszty? Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Zbigniew Rapciak:**

To rozstrzyga ustawa o drogach publicznych. Zawsze te koszty ponosi zarządca drogi wyższej kategorii. Te zapisy funkcjonują już w prawie.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos w dyskusji?
Bardzo proszę. I proszę o przedstawienie się.

**Prezes Zarządu Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami
Marcin Dyl:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Marcin Dyl, zaproszony do jednego z kolejnych punktów, szef Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, ale tak się akurat składa, że od parunastu lat pracuję na Uniwersytecie Warszawskim, jestem adiunktem w Katedrze Prawa i Postępowania Administracyjnego Uniwersytetu Warszawskiego.

Jeżeli mogę, to pomógłbym stronie rządowej w odniesieniu do jednej uwagi, którą pan przewodniczący zgłosił, a która gdzieś umknęła. Chodzi o art. 11h ust. 2, a wątpliwość pana przewodniczącego odnosiła się do tego, że kara jest płacona od dnia doręczenia postanowienia, a nie od dnia, kiedy postanowienie stało się ostateczne. Taką była sugestia pana przewodniczącego.

W tym zakresie akurat paradoksalnie jest to rozwiązanie dobre od strony formalnoprawnej ze względu na to, że postanowienie jest wykonalne z chwilą doręczenia postanowienia, a z ważnych przyczyn organ może wstrzymać wykonanie takiego postanowienia. Wobec tego nie trzeba czekać, aż ono stanie się ostateczne, ono jest od razu wykonalne. Tu jest odwrotnie niż w przypadku decyzji, kiedy to wniesienie środka prawnego w stosunku do decyzji powoduje wstrzymanie wykonania decyzji.

Jeśli zaś chodzi o stronę merytoryczną, to ja bym z panią dyrektor się nie zgodził, że to jest ustrojowo superwspaniałe rozwiązanie, które funkcjonuje w prawie budowlanym. Ja mogę powiedzieć, jak ono funkcjonuje w prawie budowlanym w praktyce. W praktyce wygląda to tak, że gdy jest termin dziewięćdziesięciu dni na wydanie decyzji, to inwestor przychodzi, powiedzmy, po stu dziesięciu dniach, stu dwudziestu dniach

i jest decyzja z datą wydania, która rzeczywiście mieści się w tym terminie. Pojawia się propozycja: skoro pan odbiera tę decyzję, to ja od razu panu wpiszę taką datę, że pan odebrał ją wcześniej, wpiszę, że ona już jest uprawomocniona, jest ostateczna, albo też, nie wiem, mam panu wysłać pocztą, albo wydać z dzisiejszą datą. W tej sytuacji każdy weźmie decyzję z datą wcześniejszą, ale decyzję już ostateczną. Prawda?

Tutaj jest niestety taki mechanizm. Przyjęte jest, że termin na wydanie decyzji to jest dziewięćdziesiąt dni, ale nie jest powiedziane, kiedy ona ma być doręczona. Jest powiedziane, że organ niezwłocznie podejmie czynności nakierowane na doręczenie. To, kiedy tak naprawdę ta decyzja została wydana, jest nie do sprawdzenia, nie do zweryfikowania. Wobec tego ustrojowo to nie ma sensu, bo jeden organ płaci drugiemu. To rozwiązanie byłoby dużo bardziej skuteczne, gdyby miał zapłacić te 500 zł za każdy dzień zwłoki inwestorowi. Wtedy tak, to rozumiem, wtedy istniałby jakiś młot na organ i ewentualna korzyść dla inwestora. Jednocześnie oczywiście rozumiem argumenty za tym, że to działa, że to funkcjonuje, względy praktyczne i to, że w sytuacji istnienia takiej konstrukcji jakoś to może sobie funkcjonować. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję za te uwagi.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos, może pan minister?

Bardzo proszę, pan senator Iwan.

Senator Stanisław Iwan:

Przepraszam, ale ja nadal tego nie rozumiem. Jeżeli jednak tylko u mnie budzi wątpliwość określenie „największa część inwestycji”, a u nikogo więcej, to ja nie będę dłużej drażył tego tematu, bo szkoda czasu wszystkich. Jednak, tak jak powiadam...

(Głos z sali: U mnie też budzi.)

Też budzi? To znaczy, że to budzi wątpliwości. Co to jest „największa część inwestycji”?

(Głos z sali: Liczba działek?)

Liczba działek, obszar, powierzchnia? Nie wiadomo, co to jest. Ja nie uzyskałem odpowiedzi na moje pytanie. Już nawet zdążyłem sobie pomyśleć, że może głowa tak mi pracuje, że zajmuję się nie wiadomo czym. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Ja przyznaję, że podzielał obawę pana senatora. Ja też przygotowałem sobie takie pytanie, ale go nie zadałem, ponieważ pan senator mnie uprzedził. Sam sobie tłumaczyłem, że chodzi tu pewnie o obszar. Pan minister jednak inaczej to interpretuje. Myślę, że mimo wszystko jest to pewien problem, który być może należałoby w przyszłości doprecyzować.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Zbigniew Rapciak:**

Panie Senatorze, ja za lapsus językowy już na samym początku przeprosiłem. Jeśli spojrzymy na to z punktu widzenia języka technicznego, drogowca, to brzmi to

troszeczkę inaczej. Proszę państwa, zapis brzmi w sposób następujący: „na którego obszarze właściwości znajduje się największa część nieruchomości”, nie mówi się tu o części inwestycji.

(*Senator Stanisław Iwan: Panie Ministrze, co to znaczy „część nieruchomości”?*
Ja już trzeci raz pytam.)

To jest powierzchnia.

Senator Stanisław Iwan:

To dlaczego nie napiszemy, że chodzi o powierzchnię? „Część nieruchomości” to jest...

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Ja zilustruje to przykładem. Jest jedno województwo położone na Ziemiach Odzyskanych czy takich, na których nie ma problemów własnościowych, sąsiaduje ono z drugim województwem, powiedzmy, że jest to granica lubuskiego i wielkopolskiego, i jest jakaś inwestycja drogowa. W wielkopolskim jest mnóstwo działek prywatnych, w związku z tym wojewoda może mieć mnóstwo pracy, żeby się do tych wszystkich nieruchomości ustosunkować, tymczasem po drugiej stronie może to dotyczyć większej powierzchni, ale będzie to jeden wielki obszar, jeden właściciel i jedna nieruchomość. W związku z tym powierzchnia nie jest... Pytam, czy chodzi o to, ile wojewoda ma mieć roboty, czy jaka ma być długość, czy jaka ma być powierzchnia. To określenie jest określeniem nieprecyzyjnym. Może to, o czym w tej chwili powiedziałem, jakoś przybliży, w czym rzecz.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Zbigniew Rapciak:**

W naszym odczuciu to określenie jest bardzo precyzyjne, bo mówimy o największej części nieruchomości, czyli o powierzchni. Do tego ten zapis jest zgodny z zapisami w innych ustawach, między innymi w ustawie o ochronie środowiska. To po prostu zostało stamtąd przejęte, przejęte to po to, aby nie budzić niepokojów czy wątpliwości, o których pan senator mówi, związanych z tym, że w każdej ustawie jest inne podejście do tej samej sprawy.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z senatorów składa jakąś poprawkę do ustawy? Nie ma zgłoszeń.

Zamykam dyskusję.

Składam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem projektu? Proszę o podniesienie ręki. (8)

Kto jest przeciwko? Proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto się wstrzymał? (3)

Dziękuję bardzo.

Myślę, że możemy przyjąć, iż wkładem Senatu w budowanie autostrad jest to, że nie wnieśliśmy poprawek.

(*Głos z sali: Jeszcze sprawozdawca.*)

Na sprawozdawcę proponuję pana senatora Andrzeja Owczarka.

Czy pan senator się zgadza?

Czy panowie senatorowie się zgadzają?

Dziękuję bardzo. Pan senator Owczarek jest sprawozdawcą.

Przystępujemy do omówienia punktu trzeciego porządku obrad. Jest to rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz o zmianie innych ustaw.

Witam pana ministra Ludwika Koteckiego.

Może poczekamy chwileczkę, pół minutki, aby goście spokojnie opuścili salę. Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, kontynuujemy posiedzenie.

Bardzo proszę pana ministra Ludwika Koteckiego o zabranie głosu.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Ludwik Kotecki:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo!

W słowie wstępnym chciałbym przedstawić wszystkie trzy ustawy jednocześnie, dlatego że są to ustawy wzajemnie się uzupełniające i powinny być one traktowane jako pakiet.

(Głos z sali: Wszystkie trzy, tak?)

Wszystkie te projekty mają na celu transponowanie...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Panie Ministrze, przepraszam, ja przerwę.

Czy panowie senatorowie sprzeciwiają się temu, abyśmy obradowali w taki sposób, temu, abyśmy omówili trzy ustawy jednocześnie? Nie ma sprzeciwu.

(Senator Grzegorz Banaś: Panie Przewodniczący, ja mam prośbę, to jest kwestia formalna. Można?)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Grzegorz Banaś:

Mam taką serdeczną prośbę do państwa, żebyście zechcieli się z tej strony, bo ja słyszę głos, ale nie widzę, kto mówi, a gdy zadaje się pytanie czy wymienia poglądy, to dobrze patrzeć sobie w oczy, dzięki temu komunikacja jest lepsza. Gdybyście państwo byli tak łaskawi, a pan przewodniczący zaproponował, żeby strona rządowa przesiadła się tutaj, na naszą prawą stronę, byłbym wdzięczny.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Bardzo proszę, poprosimy gości o zmianę miejsc.

(Głos z sali: Nie ma problemu.)

OK. Po małym zamieszaniu przystępujemy do omówienia tego punktu. To jest już trzecia próba.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Ludwik Kotecki:

Do trzech razy sztuka.

Dobrze, jeszcze raz. Chciałbym zaproponować, oczywiście za zgodą państwa, żebyśmy dyskutowali jednak o wszystkich trzech ustawach jednocześnie. Tak jak powiedziałem, to jest pakiet trzech ustaw, które transponują do polskiego porządku prawnego w sumie siedem dyrektyw. To jest główny cel, owo wdrażanie jest głównym celem tych projektów ustaw.

Oprócz tego zmiany implementujące przepisy unijne przewidują zmiany zawierające szczegółowe rozwiązania, wynikające, po pierwsze, z dotychczasowej praktyki, praktyki rynkowej w Polsce, po drugie, z doświadczeń w zakresie nadzoru nad firmami inwestycyjnymi i innymi uczestnikami rynku kapitałowego, a także w dużej części są odpowiedzią na postulaty uczestników rynku kapitałowego. To jest taki, można powiedzieć, bardzo ogólny wstęp.

Te ustawy są naszym zdaniem istotne, wręcz niezbędne w procesie tworzenia w Polsce w pełni nowoczesnego rynku kapitałowego. Dzięki zwiększeniu konkurencyjności i zapewnieniu wysokich standardów, do czego przyczynią się te ustawy, zostaną usunięte bariery uniemożliwiające do tej pory szybszy, bardziej właściwy rozwój polskich instytucji rynku kapitałowego.

Od razu chciałbym też powiedzieć, że na wcześniejszych etapach pracy, czyli w Sejmie, głównym elementem budzącym jakieś kontrowersje była zmiana dotycząca projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw i dotycząca wykreślenia z katalogu podmiotów uprawnionych do posiadania akcji Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Narodowego Banku Polskiego oraz dokonanie związanej z tym zmiany modelu nadzoru NBP nad systemem depozytowo-rozliczeniowym.

Jednak w naszym przekonaniu istnieją mocne przesłanki, żeby takiej zmiany dokonać. Przede wszystkim chodzi tu o rozstrzygnięcie kwestii akcjonariatu Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych w kontekście zamierzonej czy przewidywanej przez Skarb Państwa prywatyzacji Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych. W związku z tym sądzimy, po pierwsze, że rynek kapitałowy jest na tyle dojrzały, aby instytucje infrastruktury, jaką jest Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, mogły być już instytucjami prywatnymi, po drugie, że ta zmiana związana z modelem nadzoru Narodowego Banku Polskiego przyczyni się w sposób pozytywny do samego procesu prywatyzacji. Po trzecie, ważną przesłanką do tego, żeby zastanawiać się – i my to proponujemy – nad wykreśleniem Narodowego Banku Polskiego z katalogu podmiotów uprawnionych do posiadania akcji KDPW, jest także wątpliwość w kontekście art. 5 ustawy o Narodowym Banku Polskim, który zabrania Narodowemu Bankowi Polskiemu stawania się akcjonariuszem lub udziałowcem innych osób prawnych aniżeli prowadzących działalność usługową wyłącznie na rzecz instytucji finansowej bądź Skarbu Państwa. W przypadku Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych część działalności stanowią usługi świadczone na rzecz emitentów, a więc nie są to instytucje finansowe bądź Skarb Państwa. To tyle tytułem wstępu.

Aha, jednocześnie chciałbym zgłosić pewne poprawki, mam trzy nieduże poprawki. Po całym procesie w Sejmie, podczas którego pojawiło się trochę tych poprawek, chcielibyśmy doprowadzić niejako do pełnej spójności wszystkich zapisów, stąd te niewielkie trzy poprawki. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos?

(Głos z sali: Panie Przewodniczący, można?)

Proszę.

(Głos z sali: Ja chciałbym zgłosić te poprawki, może bym je odczytał albo poprosił o ich odczytanie przedstawiciela Biura Legislacyjnego.)

Proszę bardzo.

**Starszy Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Jakub Zabielski, Biuro Legislacyjne.

To są poprawki do dwóch ustaw. Ja może odczytam poprawkę do tej ustawy, którą ja się zajmuję, a poprawkę dotyczącą ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przekażę koledze, który zajmuje się tą ustawą. Chyba że pan przewodniczący chce w jednym momencie zgłosić wszystkie trzy poprawki. W tej sytuacji mogę je przeczytać, jednak ich nie omówię.

Poprawka dotycząca ustawy o ofercie publicznej...

(Senator Grzegorz Banaś: Przepraszam, Panie Przewodniczący, ja w sprawie formalnej. Można?)

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę, Panie Senatorze.

Senator Grzegorz Banaś:

Dziękuję bardzo.

Ja bym proponował, żebyśmy zachowali jednak pewne następstwo. Mamy trzy projekty trzech różnych ustaw, są to trzy dość obszerne dokumenty. Wspólne ich omawianie powoduje to, że ze względu na obszerność tych dokumentów, ich specyfikę, trudność w czytaniu, przynajmniej dla mnie, senatora, który na co dzień nie zajmuje się rynkami finansowymi, muszę po prostu być czujny być może ponad moje własne umiejętności, możliwości. Stąd moja propozycja, abyśmy procedowali zgodnie z następstwem liczbowym, zgodnie z oznaczeniami na drukach senackich. W pierwszej kolejności byłby to bodajże druk nr 227, jeśli dobrze sobie przypominam.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak. Moja propozycja byłaby taka, abyśmy to omawiali w kolejności. Jeżeli są poprawki pana ministra w stosunku do tej ustawy, to je odczytajmy i podyskutujmy, i tak kolejno w odniesieniu do następnych ustaw, następnych druków. Panie Przewodniczący, taka jest moja propozycja.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dobrze, Panie Senatorze.

Wcześniej przyjęliśmy wspólnie, że debatujemy nad trzema jednocześnie, ale jeśli mamy...

(*Głos z sali:* Wprowadzenie pana ministra dotyczyło pakietu, ale debata może być prowadzona nad kolejnymi punktami.)

Tak, dla porządku. Wobec tego przystępujemy do debaty nad punktem trzecim porządku obrad.

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Poprawka pana ministra, tak to rozumiem, przywraca kształt przedłożenia rządowego i dokonuje zmiany mającej na celu usunięcie zmian wprowadzonych w drugim czytaniu w Sejmie. Dotyczy to języka, w jakim ma być przygotowana kopia zatwierdzonego prospektu emisyjnego. Prawda, Panie Ministrze?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Ludwik Kotecki:**

Wszystko się zgadza. Otrzymaliśmy po prostu opinię mówiącą o niezgodności, o tym, że to, co w tej chwili znajduje się w projekcie, jest niezgodne z prawem unijnym. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Czy ktoś chciałby zabrać głos?

(*Senator Grzegorz Banaś:* Panie Przewodniczący, ja mam pytanie.)

Bardzo proszę.

Senator Grzegorz Banaś:

Ja bym poprosił o dokładne zdefiniowanie, w którym miejscu, o którym punkcie, o którym paragrafie tej ustawy mówimy, bo na razie mówimy tylko o pewnej intencji.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę bardzo.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

To ja może powiem. Dotyczy to zmienianego art. 37 ust. 1 pkt 2. Ja w swojej opinii, dotyczącej ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej, w drugiej części zatytułowanej „Przebieg prac legislacyjnych” wskazywałem na opinię UKIE, która kwestionowała zmianę wprowadzoną w Sejmie w drugim czytaniu, dotyczącą tego artykułu. To jest punkt drugi mojej opinii. Jest to opinia prezesa Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej dołączona do dodatkowego sprawozdania Komisji Finansów Publicznych, druk sejmowy nr 770A.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Zachęcam panów senatorów do zabierania głosu.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby wziąć udział w dyskusji? Czy ktoś z zaproszonych gości chciałby zabrać głos?

Jeśli nie, to poproszę...

(*Senator Grzegorz Banaś: To jest nasz druk nr 227?*)

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Tak. Panie Senatorze, art. 1 pkt 28, zmiana w art. 37 ust. 1 pkt 2, dokładnie jest to pkt 28 lit. a.

(*Senator Grzegorz Banaś: „Kopii zatwierdzonego projektu emisyjnego” etc. O ten punkt chodzi, tak?*)

Panie Senatorze, zmiana tak naprawdę polegałaby na wykreśleniu wyrazów „polski i”, bo tu jest takie sformułowanie: „wraz z jego tłumaczeniem na język polski lub polski i angielski”.

(*Senator Grzegorz Banaś: Aha.*)

W przedłożeniu pana ministra byłoby tak: „na język polski lub angielski”.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Ja zrozumiałem intencję tej poprawki, ale proszę mi wytłumaczyć, z czego ona wynika. Panie Ministrze, dlaczego nie może być „polski lub polski i angielski”?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Ludwik Kotecki: Ja udzieliłbym głosu panu dyrektorowi. Dziękuję.*)

Proszę.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Dziękuję bardzo.

Piotr Koziński, Departament Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów.

Sprawa wygląda następująco. W obecnym brzmieniu ten przepis nakłada na emitenta zagranicznego, który chciałby przeprowadzić ofertę na terytorium RP, obowiązek tłumaczenia prospektu na polski w każdym przypadku, dotyczy to i całego prospektu, i skrótu emisyjnego. Taki zapis jest niezgodny z dyrektywą unijną 109/2004. Nasza propozycja sprowadza się do tego, aby inwestor zagraniczny miał obowiązek tłumaczyć na język polski skrót prospektu, a cały prospekt mógł przedstawić w języku angielskim, nie miałby obowiązku tłumaczenia go na polski, co jest – tak jak powiedziałem – zgodne z zapisami dyrektywy unijnej.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę bardzo.

Senator Grzegorz Banaś:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Jeszcze pytanie pomocnicze. Czy mógłby pan, czy zechciałby pan przynajmniej w zarzysie przywołać tę dyrektywę, skoro się na nią powołujemy?

Zastępca Dyrektora

Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego

w Ministerstwie Finansów

Piotr Koziński:

Oczywiście. To jest dyrektywa o przejrzystości informacji dostarczanych przez emitentów, to jest dyrektywa nr 109/2004. Zapis, który proponujemy, jest odzwierciedleniem, jest implementacją zapisów bezpośrednio z tej dyrektywy. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Poproszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie opinii.

Starszy Legislador

w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Jakub Zabielski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne przygotowało pewien pakiet poprawek o charakterze legislacyjnym, doprecyzowującym, które – jak się wydaje – w pewnej części są niezbędne do tego, aby ta ustawa mogła zacząć funkcjonować i realizowała intencje ustawodawcy.

Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, pierwsza uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 1. W art. 1 pkt 1 dokonujemy nowelizacji przypisu nr 1 do ustawy o ofercie publicznej. Zasady techniki prawodawczej w §163 mówią o tym, że odnośnika do ustawy nie nowelizuje się. Jeżeli chcemy zmienić treść odnośnika, dodajemy nowy odnośnik. Wprawdzie §163 zasad techniki prawodawczej mówi o odnośniku do przepisu, ale doktryna uznaje, że należy ten przepis traktować szeroko, czyli odnosić go do każdego odnośnika w ustawie, w tym do odnośnika dotyczącego tytułu ustawy.

Druga sprawa. Gdy patrzymy na art. 1 pkt 1, nasuwa się pytanie: dlaczego w przypadku ustawy o ofercie publicznej, wskazując, jakie dyrektywy będą wdrażane do polskiego systemu prawnego, nie posłużono się prawidłową techniką, którą zastosowano w przypadku dwóch innych ustaw z pakietu? Tamta technika była jak najbardziej prawidłowa, tymczasem w tym przypadku z nieznanych powodów znowelizowano odnośnik, co więcej, mówiąc o odnośniku, posłużono się tu niepoprawnym określeniem „przypis”.

W związku z tym poprawka Biura Legislacyjnego zmierza do tego, aby skreślić art. 1 pkt 1 i w odnośniku nr 1 do tej ustawy zastosować taką samą technikę, jaką zastosowano w przypadku dwóch innych ustaw, czyli o obrocie instrumentami finansowymi i o funduszach inwestycyjnych, to znaczy w odnośniku do tej ustawy wskazać, jakie przepisy wspólnotowe niniejsza ustawa nowelizująca wdraża do polskiego systemu prawnego. To byłaby pierwsza uwaga.

Panie Przewodniczący, nie wiem, czy od razu omówić wszystkie uwagi, czy też pan minister po każdej z moich uwag będzie wnosił ewentualne uwagi. Jaka będzie procedura?

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Ja proponuję, żeby po każdej uwadze pan minister przedstawiał swoją opinię. Dobrze? Poproszę, Panie Ministrze.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Ludwik Kotecki: Ja poproszę pana dyrektora o komentarz.)

Proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

My nie zgłaszamy zastrzeżeń do tej uwagi, oczywiście ją przyjmujemy. Tytułem wyjaśnienia dodam, że taka, a nie inna konstrukcja wynika z modelu narzuconego przez RCL.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Zatem zgłaszam tę poprawkę.

(Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Dziękuję bardzo.)

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne i następna poprawka.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Propozycja poprawki zawarta w punkcie drugim opinii Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 9 lit. b. Proszę państwa, w art. 1 pkt 9 lit. b nowelizujemy art. 8 ust. 3 pkt 2 ustawy o ofercie publicznej. Jaka jest uwaga do lit. b? Proszę państwa, wydaje się, że powinniśmy

konsekwentnie znowelizować również pkt 3 w ust. 3. Dlaczego? Dlatego że w pktcie 3 w ust. 3 pozostaje nam pewna niekonsekwencja. Ustawodawca nie po to dodaje do ustawy art. 4a, wskazujący, co należy rozumieć przez kwotę wyrażoną w euro, aby w pktcie 3 w ust. 3 pozostawiać coś, co zostało już wyinterpretowane i wyjaśnione w dodawanym art. 4a. Co więcej, w pktcie 3 znajduje się odesłanie do pktu 2, które w związku z nowym brzmieniem pkt 2 będzie bezprzedmiotowe. W związku z tym Biuro Legislacyjne proponuje poprawkę polegającą na odpowiednim w odniesieniu do pktu 2 znowelizowaniu pktu 3 w art. 8 ust. 3.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.
Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Strona rządowa przyjmuje poprawkę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.
Zgłaszam poprawkę.
Bardzo proszę o przedstawienie kolejnej.

**Starszy Legislátor
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 14, a dokładnie nowelizacji art. 18 ust. 1 pkt 3. Proszę państwa, w art. 18 ust. 1 mówi się o sytuacji czy o przypadkach, w których komisja może zastosować środki, o których mowa w art. 16 i art. 17. Przepis ten stanowi, że komisja może zastosować te środki także w przypadku, gdy z treści dokumentów lub informacji składanych do Komisji Nadzoru Finansowego lub przekazywanych do publicznej wiadomości, wynika, że działalność emitenta była lub jest prowadzona z rażącym naruszeniem przepisów prawa, które to naruszenie po ujawnieniu może mieć istotny wpływ na ocenę papierów wartościowych.

Proszę państwa, sam fakt dostarczenia komisji stosownych dokumentów, sam fakt podania ich do publicznej wiadomości powoduje, że następuje ujawnienia faktu naruszenia przepisów prawa. Takie brzmienie pktu 3 rodzi wątpliwości, nasuwa wątpliwości. Czy wyłącznie ujawnione naruszenie przepisów może mieć istotny wpływ na ocenę papierów wartościowych? Co to jest „nieujawnione naruszenie”? Czy takie nieujawnione naruszenie może mieć istotny wpływ na ocenę papierów wartościowych?

Wydaje się, że dla zachowania czystości przepisu należałoby wykreślić w pktcie 3 wyrazy „po ujawnieniu”. Oczywiście jest bowiem, że sam fakt złożenia do Komisji Nadzoru Finansowego odpowiednich dokumentów, sam fakt podania tych dokumentów do pu-

blicznej wiadomości powoduje, że fakt naruszenia zostaje ujawniony. W związku z tym będziemy brać pod uwagę wszystko to, co wynika z dokumentów, każde naruszenie, które może mieć istotny wpływ na ocenę papierów wartościowych emitenta. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję.
Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Przyjmujemy tę uwagę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję.
Zgłaszam poprawkę.
Przystępujemy do omówienia następnej.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 16 lit. a, a dokładnie nowelizacji art. 21 ust. 2 pkt 1. Z tego, co rozumiem, w wyniku pewnego błędu, pewnie nawet błędu redakcyjnego, w pkt 1 pojawiła się instytucja, nazwa instytucji, która w systemie nie funkcjonuje, a mianowicie pojawiły się tu warianty tożsame co do charakteru inkorporowanych w nich praw. Oczywiście jest, że w tym przepisie chodzi o warranty subskrypcyjne tożsame co do charakteru inkorporowanych w nich praw. Wydaje się, że ta poprawka jest niezbędna do tego, aby w ogóle można było zastosować pkt 1 w art. 21 ust. 2.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję.
Bardzo Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Jeśli chodzi o warianty, to oczywiście jest to błąd, który powstał na poziomie integrowania autopoprawki i nowelizacji, po prostu wkradła się literówka. Proponujemy jednak pozostawić warranty bez dopisku „subskrypcyjne” ze względu na to, że taki katalog wynika wprost z dyrektywy prospektowej.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję.

Nie ma problemu, oczywiście możemy to wykreślić. Wszyscy będą wiedzieli, że chodzi tu o warranty subskrypcyjne.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę bardzo.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Chciałbym tylko dodać, że w tej sytuacji propozycja poprawki zawarta w punkcie czwartym opinii będzie brzmiała następująco. W art. 1 w pkt 16 w lit. a, w ust. 2 w pkt 1 wyraz „wariantów” zastępuje się wyrazem „warrantów”.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Zgłaszam tę poprawkę.

Przystępujemy do omówienia następnego punktu.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 29, a dokładnie zmiany w art. 38 ust. 3. W art. 38 ust. 3 odsyła się między innymi do art. 7 ust. 3 pkt 1–3 lub 4. Proszę państwa, problem polega na tym, że w innych przepisach ustawy, między innymi w art. 39 ust. 3 i w art. 42 ust. 5, mówiąc o analogicznych sprawach i odsyłając do tego samego przepisu, formułuje się to odesłanie trochę inaczej, a mianowicie odsyła się tam do art. 7 ust. 3 pkt 1–4. Założenie racjonalnego działania ustawodawcy, a mianowicie założenie, że formułuje on odesłania w jakimś celu i w tych odesłaniach stosuje technikę w jakimś celu, może rodzić wątpliwość w związku z brzmieniem art. 38 ust. 3 dotyczącą tego, czy ustawodawca odsyła do art. 7 ust. 3 pkt 1–3 lub ust. 4, czy też odsyła do art. 7 ust. 3 pkt 1–4. Wydaje się, że chodzi tu o odesłanie do art. 7 ust. 3 pkt 1–4. W związku z tym Biuro Legislacyjne proponuje stosowną poprawkę. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Przyjmujemy tę poprawkę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Zgłaszam poprawkę.
Proszę o przedstawienie kolejnej uwagi.

**Starszy Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 30, a dokładnie nowelizacji dodawanego art. 38a ust. 2. Uwagi, które za chwilę przedstawię, będą dotyczyły również zmiany w pkt 34 i dodawanego art. 42 ust. 2 oraz zmiany w art. 1 pkt 42, czyli nowelizacji art. 51 ust. 2.

Proszę państwa, w ust. 2 mówi się o tym, że przekazanie przez emitenta lub wprowadzającego aneksu do memorandum informacyjnego do komisji powinno nastąpić niezwłocznie po powzięciu wiadomości o błędach w jego treści lub znaczących czynnikach, które uzasadniają jego przekazanie, lub po powzięciu o nich wiadomości. Jak powinniśmy przeczytać ten przepis? A mianowicie tak, że przekazanie aneksu powinno nastąpić niezwłocznie po powzięciu wiadomości o błędach lub czynnikach bądź też po powzięciu o nich wiadomości, czyli po powzięciu wiadomości o tych błędach lub czynnikach.

Wydaje się, że z logicznego i redakcyjnego, językowego punktu widzenia nie ma powodu, aby powtarzać treść i wprowadzać sformułowanie „lub po powzięciu o nich wiadomości”. Fakt powzięcia wynika już z części pierwszej omawianego przepisu. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Przyjmujemy tę poprawkę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Zgłaszam poprawkę.
Proszę o przedstawienie następnej uwagi.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Kolejna moja uwaga dotyczy art. 1 pkt 45 lit. b, a dokładnie ust. 7 w art. 53. Proszę państwa, tutaj znowu jest odesłanie, tym razem do ust. 5 pkt 1 i 2. Odsyłając do ust. 5 pkt 1 i 2, trzeba wziąć pod uwagę to, że w ust. 5 w pkt 1 mowa jest o innej decyzji i w ust. 5 w pkt 2 mowa jest o innej decyzji. W związku z tym należałoby koniunkcję w tym odesłaniu zastąpić alternatywą. Taka poprawka jest uzasadniona również brzmieniem analogicznego art. 19a, w którym odsyłając do art. 53 ust. 5, odsyłano do ust. 5 pkt 1 lub 2. W tym przypadku konsekwencja w zakresie odesłań jest jak najbardziej wskazana. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję.
Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Przyjmujemy tę poprawkę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję.
Zgłaszam poprawkę.
Proszę o przedstawienie następnej uwagi.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna uwaga to nie tyle propozycja poprawki, ile wątpliwość. Chciałbym, aby pan minister powiedział, jakie tu było *ratio legis* ustawodawcy.

Proszę państwa, uwaga dotyczy art. 1 pkt 73 lit. a tiret czwarte. Proszę państwa, przepis art. 87 ust. 1 pkt 5 przewiduje, że z zastrzeżeniem sformułowanych w ustawie wyjątków obowiązki wynikające z przepisów rozdziału 4 ustawy spoczywają również łącznie na wszystkich podmiotach, które łączą pisemne lub ustne porozumienie dotyczące nabywania przez te podmioty akcji spółki publicznej lub zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu lub prowadzenie trwałej polityki.

Powstaje teraz pytanie. Czy te spółki mają być połączone faktem prowadzenia trwałej polityki, czy też porozumieniem dotyczącym prowadzenia trwałej polityki? Gdyby to porozumienie ustne miało dotyczyć prowadzenia na przyszłość wspólnej polityki,

to należałoby wyraz „prowadzenie” zastąpić wyrazem „prowadzenia”. Jeżeli zaś wolą ustawodawcy jest to, co zostało sformułowane w art. 1 pkt 73 tiret czwarte, to biuro nie będzie zgłaszało absolutnie żadnych uwag. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Tutaj mamy do czynienia z literówką, która w sposób znaczny zmienia sens całego przepisu. Chodziło oczywiście o porozumienie dotyczące prowadzenia, zatem uwaga Biura Legislacyjnego jest jak najbardziej słuszna.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

W tej sytuacji zgłaszam poprawkę dotyczącą zamiany słowa „prowadzenie” na słowo „prowadzenia”.

Proszę o przedstawienie następnej uwagi.

**Starszy Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 76 lit. c, a dokładnie art. 89 ust. 2b. W przepisie tym mowa jest o tym, że w przypadku nabycia lub objęcia akcji spółki publicznej z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 77 ust. 4 pkt 1 lub 3 albo art. 88a, podmiot, który nabył lub objął akcje, oraz podmioty od niego zależne nie mogą wykonywać prawa głosu z tych akcji.

Odesłanie do art. 77 ust. 4 pkt 1 lub 3 jest o tyle nieprecyzyjne, proszę państwa, że w art. 77 ust. 4 pkt 1 nie ma mowa o zakazie, lecz jest mowa o warunku prawidłowego nabycia akcji. W związku z tym, aby odesłanie odpowiadało treści przepisów, do których się odsyła, należałoby przyjąć poprawkę sformułowaną w punkcie dziewiątym mojej opinii, a więc wyrazy „art. 77 ust. 4 pkt 1 lub 3 albo art. 88a” zastąpić wyrazami „art. 77 ust. 4 pkt 3 albo art. 88a, albo niezgodnie z art. 77 ust. 4 pkt 1”. Od strony merytorycznej nic tu się nie zmienia, zaś z punktu widzenia trafności odesłania takie sformułowanie, jak się wydaje, będzie lepsze. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Przyjmujemy tę poprawkę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.
Zgłaszam poprawkę.
Proszę o przedstawienie następnej uwagi.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 84 lit. c. Proszę państwa, problem polega na tym, że w lit. c nadaje się nowe brzmienie ust. 5–9 w art. 98, z tym że w aktualnie obowiązujących przepisach art. 98 ma tylko osiem ustępów, zatem nie jest możliwe nadanie nowego brzmienia ust. 9, którego w systemie nie ma.

Ażeby prawidłowo wprowadzić do systemu ust. 9, należałoby zastosować inną technikę, a mianowicie nadać nowe brzmienie ust. 5–8 i dodać w art. 98 nowy ust. 9 w takim brzmieniu, jakie jest zawarte w ust. 9 w lit. c. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.
Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Ten problem legislacyjny powstał na poziomie prac sejmowych, kiedy to została uwzględniona jedna z poprawek poselskich. My jak najbardziej przyjmujemy poprawkę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.
Zgłaszam poprawkę.
Proszę o przedstawienie kolejnej uwagi.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, kolejna uwaga dotyczy przepisu karnego do zawartego w art. 99 ust. 2a, a dokładnie jest to zmiana w art. 1 pkt 85 lit. c omawianej ustawy. W art. 99, w przepisie karnym formułujemy odesłanie do ust. 1. Jeżeli chodzi o odsyłanie w ramach przepisów karnych, w tym odsyłanie do przepisu zawierającego sankcję karną, to zasada jest następująca: w przepisach karnych nie wolno odsyłać do innych przepisów w zakresie sankcji karnej, wyjątkowo można odesłać, ale w przepisach bezpośrednio po sobie następujących.

W przypadku lit. 2a mamy do czynienia z sytuacją, w której formalnie odsyłamy w zakresie sankcji karnej do przepisu ust. 2, który już zawiera odesłanie do ust. 1. A więc mamy tu do czynienia z tak zwanym barokowym odesłaniem, podwójnym odesłaniem. W związku z tym, aby zapewnić poprawność legislacyjną ust. 2a, powinniśmy w ustępie tym powtórzyć sankcję z ust. 1, tak aby uczynić zadość zasadom techniki prawodawczej w zakresie przepisów karnych. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.
Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Przyjmujemy tę poprawkę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Zgłaszam poprawkę.
Proszę o przedstawienie następnej uwagi.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy systematyki aktu. Biuro Legislacyjne nie zna powodów, dla których art. 4, nowelizujący ustawę o obligacjach, został sformułowany później aniżeli przepis art. 3 dotyczący ustawy o kodeksie spółek handlowych.

Proszę państwa, tak jak uzasadnione jest to, aby na początku ustawy znalazła się nowelizacja dotycząca ustawy o ofercie publicznej, tak trudno znaleźć merytoryczne argumenty przemawiające za tym, aby rezygnować z kryterium chronologicznego układania przepisów w ustawie w przypadku art. 2–4. Jeżeli nie ma żadnego merytorycznego uzasadnienia, aby przepis art. 4, dotyczący nowelizacji ustawy o obligacjach, był po przepisie dotyczącym nowelizacji ustawy – Kodeks spółek handlowych, to nale-

żałoby zamienić te przepisy miejscami, tak aby uczynić zadość dyrektywie chronologicznego kryterium układania przepisów w ustawie nowelizującej. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Przyjmujemy tę uwagę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Zgłaszam poprawkę.
Proszę o przedstawienie następnej uwagi.

**Starszy Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego ma charakter wątpliwości, a dotyczy ona art. 7. Art. 7 przewiduje, że podmiot, który aktualnie funkcjonuje w systemie jako agencja informacyjna, utrzyma ten status po dniu wejścia w życie ustawy. Jednocześnie ustawodawca przewiduje, że do tego podmiotu nie będą miały zastosowania art. 58 ust. 1 ustawy oraz art. 58 ust. 3 ustawy.

Moja wątpliwość dotyczy następującej sprawy. Proszę państwa, o czym mówi art. 58? W art. 58 jest mowa o formie, w jakiej ma być wskazany podmiot będący agencją informacyjną. Dotychczas było to wskazanie, a teraz będzie to uchwała komisji. Art. 58 ust. 3 jest to przepis, który mówi o wydaniu przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych... Zaraz, zaraz. Generalnie mówi on o upoważnieniu dla ministra do wydania przepisów wykonawczych, określających kryteria, jakie musi spełniać podmiot, aby mógł ubiegać się o status agencji informacyjnej. Pytanie jest następujące. Dlaczego podmiot, który działa na podstawie dotychczasowych przepisów, nie będzie musiał spełniać tych kryteriów?

Art. 7 niesie następujące skutki. Agencja informacyjna, która w dniu wejścia w życie ustawy posiada taki status, de facto taki status posiadać będzie zawsze, bez względu na to, czy będzie realizowała swoje zadania poprawnie, czy też nie. Skoro wyłączyliśmy art. 58 ust. 1, skoro wyłączyliśmy art. 58 ust. 3, to oznacza, że ustawodawca niejako dożywotnio przyznaje działającej dzisiaj agencji informacyjnej uprawnienia do tego, aby miała taki status i pełniła taką funkcję. Ja nie wiem, czy taka jest wola ustawodawcy. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję.
Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Brzmienie przedmiotowego przepisu jest zgodne z zamierzeniami projektodawcy, mówimy tu konkretnie o państwowej agencji prasowej. Prawidłowe funkcjonowanie rynku kapitałowego wymaga zapewnienia agencji, która będzie transferowała te informacje. W przypadku nadania innego brzmienia powstałaby obawa co do istnienia czy też co do chęci podjęcia współpracy z odpowiednimi organami, dlatego w ten sposób chcemy zapewnić istnienie tego medium informacyjnego.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję bardzo.
Proszę.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Jeżeli mogę, to miałbym pytanie uzupełniające. Czy ustawodawca przewiduje jakąkolwiek procedurę pozbawiania statusu w przypadku państwowej agencji prasowej, czy ewentualne pozbawienie państwowej agencji prasowej tego statusu będzie związane z koniecznością znowelizowania przedmiotowej ustawy? Dziękuję.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Nie przewidujemy takiej procedury. W przypadku powstania takiej konieczności trzeba będzie zmienić ustawę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję.
Czy któryś z senatorów chciałby podtrzymać tę poprawkę? Nie widzę.
Proszę o przedstawienie kolejnej uwagi.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.
Poprzednia uwaga to było tylko zasygnalizowanie pewnego problemu, to absolutnie nie była poprawka.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego, sformułowana w punkcie czternastym opinii, dotyczy art. 8. Art. 8 jest to przepis przejściowy, czasowo utrzymujący w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze. Między innymi utrzymywane są w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 7 pkty 1–3 dotychczasowej ustawy, dotychczasowego przepisu upoważniającego.

Problem związany z tym odesłaniem jest następujący. Dotychczasowe rozporządzenie w sprawie sposobu prowadzenia przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd ewidencji instrumentów finansowych wydane zostało nie na podstawie art. 10 ust. 7 pkty 1–3, ale na podstawie art. 10 ust. 7. W związku z tym w przepisie przejściowym należałoby jako podstawę wydania tego rozporządzenia wskazać precyzyjnie art. 10 ust. 7. Ponadto w art. 10 ust. 7 nie ma więcej punktów, są tylko trzy punkty, w związku z tym nie ma powodu, abyśmy mówili o pktach 1–3, co więcej, takie brzmienie może sugerować, że na podstawie art. 10 ust. 7 wydano więcej niż jedno rozporządzenie, co prawdą nie jest. W związku z tym Biuro Legislacyjne proponuje wykreślenie wyrazów „pkt 1–3”. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.
Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

W celu zachowania poprawności legislacyjnej przyjmujemy tę poprawkę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.
Zgłaszam poprawkę.
Proszę bardzo, ostatnia uwaga.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Ostatnia uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 9. W art. 9 mowa jest ogólnie o czternastodniowym *vacatio legis* dla przepisów ustawy, z wyjątkiem zmiany w art. 1 pkt 45 lit. b, która ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Proszę państwa, jeżeli zajrzemy do uzasadnienia do projektu ustawy, gdzie podano powód, dla którego jeden z przepisów musi czy powinien wejść w życie później, to okaże się, że między innymi wynika to z konieczności podjęcia działań organizacyjnych, koniecznych do podjęcia i prawidłowego wypełnienia przez Komisję Nadzoru Finansowego przewidzianych w tym przepisie zadań, polegających na gromadzeniu informacji, o których mowa w tym przepisie, oraz zapewnieniu powszechnego i stałego dostępu do tych informacji przy uwzględnieniu konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa informacji

oraz pewności źródła informacji. Jeżeli porównamy przepis z treścią uzasadnienia, to okaże się, że prawdopodobnie jest tu mowa o art. 1 pkt 48 lit. b, a nie o art. 1 pkt 45 lit. b.

Proszę państwa, art. 1 pkt 45 lit. b dotyczy zmiany w art. 53 ust. 7, która związana jest z umożliwieniem komisji na wniosek lub z urzędu uchylania decyzji, o których mowa w art. 53 ust. 5 pkt 1 lub 2. Treść tego przepisu nie przystaje do treści uzasadnienia zawartego w uzasadnieniu do projektu.

Gdyby jednak okazało się, że w trakcie prac legislacyjnych pomysł ustawodawcy na art. 9 się zmienił i wolelibyśmy, żeby zamiast art. 48, który miał wejść w życie 1 stycznia, wszedł w życie art. 1 pkt 45, to rodzi się pytanie, dlaczego w takim razie również później nie wchodzi w życie art. 1 pkt 15, dotyczący dodawanego art. 19a, który ma treść analogiczną do nowelizowanego art. 53 ust. 7.

Niemniej jednak Biuro Legislacyjne uważa, że chodzi tu tak naprawdę o art. 1 pkt 48 i zmiana powinna polegać na zastąpieniu wyrazów „pkt 45 lit. b” wyrazami „pkt 48 lit. b”. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Pomysł projektodawcy w ogóle się nie zmienił, co więcej, proponowany przez Biuro Legislacyjne zapis znalazł się w przedłożeniu rządowym. Na poziomie prac legislacyjnych w Sejmie doszło do jakiegoś zamieszania, w wyniku którego powstał błąd. Przyjmujemy tę poprawkę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Zgłaszam poprawkę.

To wszystkie uwagi. Mamy w sumie czternaście poprawek z wniosku Biura Legislacyjnego i jedną z wniosku rządu.

Czy senatorowie zgłaszają jakieś poprawki?

(*Senator Grzegorz Banaś*: Tak, Panie Przewodniczący.)

Bardzo proszę.

Senator Grzegorz Banaś:

Nim zgłoszę uwagę, pozwólcie państwo, że podzielę się taką refleksją. Co powiedzieliby dzisiaj ci, którzy chcą zlikwidować Izbę Wyższą. Prawda? Ile to porządku wprowadza Izba Wyższa w ten bałagan tworzony gdzieś indziej, już nie definiując, gdzie. To oczywiście zupełnie na marginesie.

Ja chciałbym wrócić do brzmienia art. 79 ust. 4. Tutaj jest propozycja pełnej zmiany, chodzi o wykreślenie dotychczasowych zapisów. Przypomnę, jak one

brzmiały. „Cena proponowana w wezwaniu, o którym mowa w art. 72–74, może być niższa od ceny ustalonej zgodnie z ust. 1 i 2, w odniesieniu do akcji stanowiących co najmniej 5% wszystkich akcji spółki, które będą nabyte w wezwaniu od oznaczonej osoby zgłaszającej się na wezwanie, jeżeli podmiot obowiązany do ogłoszenia wezwania i ta osoba tak postanowiły.” Zmiana proponowana w projekcie tej ustawy wykreśla ten punkt, zastępuje go pktem 4 i ppktami 1, 2 i 3, które w moim przekonaniu małych akcjonariuszy postawią w sytuacji niekorzystnej oraz dadzą nadzorowi uprawnienia do ustalania wartości akcji w sposób nie do końca kontrolowany, to będzie zupełna uznaniowość.

Dlatego zgłaszam wniosek o wykreślenie w tym artykule zmiany ust. 4, czyli przywrócenie dotychczasowego brzmienia ust. 4. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.
Proszę Biuro Legislacyjne o opinię.

**Starszy Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Z tego, co mi się wydaje, zmiana w art. 79 w ust. 4 w stosunku do dotychczasowego stanu prawnego polega jedynie na poprawieniu odesłania. Czy to prawda? Wydaje mi się, że w zakresie ust. 4 nic się nie zmienia, z wyjątkiem tego, że w dotychczasowym ust. 4 odsyłaliśmy do ust. 1 i 2, a teraz będziemy odsyłać do ust. 1–3. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę, Pani Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Jeżeli mówimy o ust. 4, to faktycznie zmianie uległy tylko odesłania, jeżeli zaś mówimy o...

(Senator Grzegorz Banaś: Jest jeszcze ust. 4a, ja o tym mówię, czyli...)
Oczywiście.

Senator Grzegorz Banaś:

Przepraszam bardzo, byłem nieprecyzyjny, bo mówiąc o ust. 4, miałem na myśli ust. 4, ust. 4a, ust. 4b, ust. 4c, ust. 4d, ust. 4e, aż do ust. 4f.

(Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Piotr Koziński: Już teraz rozumiem. Tak.)

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

To jeszcze raz poproszę Biuro Legislacyjne o opinię.

**Starszy Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Ja odniosłem się do tej uwagi, którą pan senator zgłosił do ust. 4. Jeżeli uwaga pana senatora nie dotyczy ust. 4, tylko ust. 4a–4f, to już jest kwestia merytoryczna i bardzo prosilibym o opinię rząd. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę bardzo o wydanie opinii w sprawie tej zmiany.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Sprawa kwestionowanych przepisów była już podnoszona podczas prac sejmowych i ostatecznie została przyjęta wersja, którą mamy w przedłożeniu senackim. Omawiając te przepisy, należy zwrócić uwagę, że stanowią one transpozycję dyrektywy 25/2004, czyli dyrektywy o przejęciach. Taki wymóg jest tam przewidziany i my jako państwo członkowskie jesteśmy zobligowani do implementacji tego przepisu.

Jeśli zaś chodzi o wątpliwości pana senatora w kwestii bezpieczeństwa czy też zapewnienia ochrony interesów drobnych inwestorów, to na straży tego interesu będzie stała Komisja Nadzoru Finansowego, która na pewno nie wyda zezwolenia na użycie ceny, która odbiega od godziwej.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę, Panie Senatorze.

Senator Grzegorz Banaś:

Problem w tym, że jest tu dowolność, uznaniowość i to komisja będzie ustalała tę cenę. Ja w tym upatruję problem. A jeśli chodzi o tę dyrektywę, to z moich informacji wynika, że nie jesteśmy zobowiązani do jej stosowania, tak bym to nazwał, w sposób dosłowny.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Z tego, co rozumiem, podtrzymuje pan wniosek.
(*Senator Grzegorz Banaś: Tak, wniosek oczywiście podtrzymuję.*)
Dziękuję.
Proszę bardzo, pan senator.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze!

Ja mam pytanie à propos ostatniej kwestii. Czy pozostałe kraje członkowskie Unii Europejskiej też w taki sposób implementują tę dyrektywę? Chodzi mi o kwestię, o której mówi i co do której ma wątpliwość ma pan senator Banaś. Jeśli chodzi o pierwszą kwestię, tę dotyczącą porządkowania, to mam nadzieję, że właśnie nareszcie rząd to robi. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Proszę, Panie Ministrze.

Zastępca Dyrektora

Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego

w Ministerstwie Finansów

Piotr Koziński:

Jeżeli mówimy o pełnej transpozycji, a taka została zgłoszona przez państwa członkowskie, to te przepisy powinny być transponowane w ten sposób. Możemy służyć konkretnym zapisem dyrektywy dla zobrazowania sprawy.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Na pytanie, w ilu krajach, nie potrafimy odpowiedzieć, bo nie mamy takich informacji. Możemy jednak dostarczyć taką informację na piśmie, ponieważ to jest kwestia sprawdzenia w Komisji Europejskiej liczby krajów, które tę transpozycję zgłosiły. Podejrzewam, że jest to liczba bliska dwudziestu siedmiu, ponieważ nie słyszałem o żadnych postępowaniach wszczętych przeciwko państwom członkowskim z tytułu niewdrożenia tej dyrektywy.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę, Panie Senatorze.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję za informację, nie wymagam pisemnej. A istotę rzeczy pan minister oddał. Musimy na tym rynku podobnie podchodzić do podmiotów gospodarczych. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Czy któryś z panów senatorów chciałby jeszcze zabrać głos? Czy może ktoś z zaproszonych gości? Nie widzę chętnych. Dziękuję.

Wobec tego przystępujemy do głosowania. Zaczynamy od poprawki zgłoszonej na wniosek rządu.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie tej poprawki.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Oczywiście, Panie Senatorze, z tym że zaproponuję taką modyfikację tego, co pan senator otrzymał, żeby oddać istotę zmiany, bo nie ma potrzeby nadawania nowego brzmienia całemu pktowi 2, wprowadzania nowego brzmienia w art. 37 ust. 1 pkt 2.

(Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński: Proszę o przedstawienie poprawki.)

Poprawka pana senatora brzmiałaby następująco: w art. 1 w pkt 28 w lit. a, w pkt 2 skreśla się wyrazy „polski i”.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Panie Ministrze, czy taka zmiana oddaje intencję?

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

O to nam chodziło. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem poprawki? Proszę o podniesienie ręki. (8)

Kto jest przeciw? Proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto się wstrzymał? (4)

Dziękuję.

Cztery osoby wstrzymały się od głosu, osiem głosowało za, nikt nie głosował przeciw. Tak? Dobrze.

Przystępujemy do głosowania nad poprawkami zgłoszonymi na wniosek Biura Legislacyjnego. Proponuję, żebyśmy głosowali nad nimi łącznie. Tych poprawek jest w sumie czternaście.

Czy nie zgłaszacie panowie sprzeciwu?

Jeśli nie, to przystępujemy do głosowania.

Czy trzeba jeszcze raz przedstawiać te poprawki? Myślę, że nie.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Wszystkie poprawki zostały przeze mnie zgłoszone.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem poprawek? Proszę o podniesienie ręki. (12)

Jednogłośnie za. Dziękuję.

(Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Dziękuję bardzo.)

Przystępujemy jeszcze do głosowania nad poprawką zgłoszoną przez pana senatora Banasia.

Proszę o jej sprecyzowanie.

(*Głos z sali: A jej nie było w tym pakiecie?*)

Nie.

(*Wesołość na sali*)

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Pan senator proponuje, aby w art. 1 w pktcie 68 skreślić lit. b. Skreślenie lit. b skutkować będzie tym, że z art. 79 zostaną usunięte dodawane ust. 4a–4f. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Przystępujemy do głosowania.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? Proszę o podniesienie ręki. (5)
5 głosów za, tak?

Jeszcze raz poproszę o podniesienie ręki, tym razem trochę wyżej.

Dziękuję.

Kto jest przeciw? Proszę o podniesienie ręki. (7)

Kto się wstrzymał? (0)

Nikt nie wstrzymał się od głosu. Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania nad projektem ustawy wraz z poprawkami.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem projektu? Proszę o podniesienie ręki. (12)

Jednogłośnie za. Dziękuję.

Jeszcze sprawozdawca. Czy ktoś z panów senatorów chciałby się zgłosić? Nie widzę chętnych.

Wobec tego ja się zgłaszam. Czy panowie macie coś przeciwko temu? Nie. Dziękuję.

Senator Grzegorz Banaś:

Panie Przewodniczący, ja oczywiście zgłaszam wniosek mniejszości.

(*Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Można, tylko potrzebny jest jeszcze jeden senator do tego wniosku.*)

Który z kolegów mnie wspomóż? Kolega Jan Dobrzyński.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Jest wniosek mniejszości.

(*Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Pan senator Banaś...*)

Pan senator Banaś będzie sprawozdawcą wniosku mniejszości.

(*Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Dziękuję.*)

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do omówienia punktu czwartego porządku obrad.

Bardzo proszę przedstawiciela Biura Legislacyjnego o uwagi, bo pan minister już przedstawił projekt.

Proszę bardzo.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo!

Przedstawię uwagi do ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy – Prawo bankowe oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Ja mam do tej ustawy tylko pięć uwag. Pierwsza moja uwaga odnosi się do pktu 6 i pktu 28 ustawy dotyczących art. 23 ust. 3 oraz art. 61 ust. 8, zgodnie z którymi Komisja Nadzoru Finansowego, wydając zezwolenie na utworzenie funduszu inwestycyjnego, zatwierdza jego statut. Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 4 statut funduszu określa firmę, siedzibę oraz adres depozytariusza, tak więc nowelizacja tych przepisów polegająca na dodaniu, iż komisja, wydając zezwolenie na utworzenie funduszu, obok zatwierdzenia statutu zatwierdza wybór depozytariusza funduszu, jest normatywnie zbędna, ponieważ już zatwierdzenie statutu określającego depozytariusza oznacza zgodę na taki wybór.

Uwaga druga dotyczy pktu 9 lit. c ustawy...

(*Senator Tadeusz Gruszka*: Panie Przewodniczący, mam wniosek formalny. Można?)

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Bardzo proszę.

Senator Tadeusz Gruszka:

Ja mam takie pytanie. Dlaczego został zmieniony porządek obrad dzisiejszego posiedzenia komisji? Teraz powinniśmy procedować nad materia ą punktu czwartego, czyli nad drukiem senackim nr 228. Tak to zostało przedstawione.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Tak, przepraszam. Już wracamy. Przepraszam.

(*Zastępca Dyrektora Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski*: Przepraszam.)

W tej chwili obradujemy nad punktem czwartym porządku obrad, a jest to rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, druk nr 228.

Bardzo przepraszam.

Proszę bardzo, Biuro Legislacyjne.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.

Mam osiem wątpliwości, osiem uwag do tej ustawy. W większości mają one charakter legislacyjny albo doprecyzowujący. Może przedstawię pierwszą uwagę, która jest nieco głębsza. Dotyczy ona art. 1 pkt 152 noweli i art. 218 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Art. 218 jest to przepis przejściowy, który określa zasady przeprowadzania egzaminu uzupełniającego dla maklerów, którzy zostali wpisani na listę maklerów przed dniem wejścia w życie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i zostali na podstawie tego przepisu zobowiązani do złożenia egzaminu uzupełniającego. W związku z tym, że nowelizuje się przepis, który w zasadzie wyczerpał się już w przeszłości, pojawia się wątpliwość, czy zmiana polegająca na rozszerzeniu zakresu przedmiotowego egzaminu nie wymaga dodania kolejnego przepisu przejściowego, na podstawie którego ureguluje się status osób, które już złożyły egzamin na podstawie dotychczasowych przepisów, w ten sposób, aby nie było wątpliwości, że te osoby muszą ponownie składać egzamin uzupełniający, który będzie teraz rozszerzony.

Pozostałe poprawki mają charakter legislacyjny.

Panie Przewodniczący, czy mam je po kolei omawiać?

(Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcіński: Bardzo proszę.)

Pierwsza zaproponowana poprawka dotyczy art. 1 pkt 55. Jest to zmiana w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, a dotyczy ona art. 68. W przepisie tym jest mowa o funduszu zabezpieczającym prawidłowe rozliczanie transakcji w obrocie. Wydaje się, że powinno się tu zastosować skrót „fundusz rozliczeniowy”, ponieważ już w art. 65 w ust. 1 została wprowadzona definicja tego funduszu i został użyty skrót, który powinien być konsekwentnie używany w kolejnych zapisach ustawy.

Druga zaproponowana poprawka ma charakter legislacyjny i doprecyzowuje, że wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 6 w art. 68a, jest to wniosek wcześniej uregulowany w ust. 5. Podobnie jest w przypadku poprawki dotyczącej art. 68a ust. 7, która zmierza do tego, aby wskazać, że chodzi o wniosek, o którym mowa w ust. 6. Trzecia zaproponowana poprawka jest to poprawka redakcyjna.

Poprawka czwarta dotyczy art. 1 pkt 126. Naszym zdaniem ten przepis w brzmieniu zaproponowanym przez Sejm jest nieczytelny, ponieważ jest w nim mowa o osobach pozostających w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami pozostającymi w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2. Wydaje się, że wystarczy w tym przepisie odesłać do pktu 4, przepis będzie wtedy bardziej czytelny.

Kolejna poprawka dotyczy pktu 140 w art. 1, chodzi o art. 167a ust. 1. Wydaje się, że w tym przepisie konsekwentnie należy się posługiwać określeniem „finansowa spółka holdingowa będąca podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego”. Kolejna poprawka ma charakter redakcyjny.

Ostatnia poprawka dotyczy art. 22 ust. 7. Jest to przepis przejściowy. Przepis ten stanowi, że zawiadomienia złożone do Komisji Nadzoru Finansowego zgodnie z art. 104 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wywołują skutki prawne określone przepisami ustawy, o której mo-

wa w art. 1. Wydaje się, że chodzi o przepisy ustawy, ale w brzemieniu nadanym ni-
niejszą ustawą. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego przedstawił siedem propozycji poprawek.

Bardzo proszę pana ministra o opinię w sprawie tych propozycji.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Ludwik Kotecki*: Poproszę pana
dyrektora o komentarz. Dziękuję.)

Proszę.

Zastępca Dyrektora

Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego

w Ministerstwie Finansów

Piotr Koziński:

Jeżeli można, to najpierw odniosę się do uwagi dotyczącej art. 218. W naszej
ocenie przepis przejściowy nie jest tu potrzebny, ponieważ status osób, które wcześniej
zdały egzamin uzupełniający, nie zmienia się, w dalszym ciągu zachowują one licencję
maklerską. Tak że proponowalibyśmy tu pozostanie przy brzmieniu przedłożonym
w propozycji.

Jeśli zaś chodzi o poprawki legislacyjne, to proponowalibyśmy przyjąć wszyst-
kie z wyjątkiem poprawki pierwszej i czwartej. W przypadku wprowadzenia poprawki
pierwszej nie byłby to zabieg tylko legislacyjny, ponieważ mówimy o dwóch różnych
segmentach rynku zorganizowanego, jeden fundusz odnosi się do rynku regulowanego,
a drugi do alternatywnego rynku obrotu, systemu obrotu. W związku z tym takie ode-
ślanie byłoby nieprawidłowe. W przypadku poprawki czwartej również proponujemy
pozostawienie zapisów w brzmieniu przedłożonym. Wydaje nam się, że w ten sposób
sformułowany przepis jest czytelny. Chodzi nam o to, że w jednym punkcie jest mowa
o osobach zatrudnionych bezpośrednio w inkryminowanych podmiotach, zaś w pkt 5
jest mowa o osobach zatrudnionych w podmiotach, które z podmiotami inkryminowa-
nymi łączy stosunek zlecenia.

Korzystając z okazji, przypomnę, jeżeli można, że złożyliśmy dwie propozycje
poprawek.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Chciałbym prosić Biuro Legislacyjne o przedstawienie jeszcze tych propozycji,
które zostały złożone przez rząd. To są dwie poprawki.

Proszę bardzo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Maciej Telec:

Są to poprawki dotyczące art. 48 ust. 1 pkt 6 i art. 45b ust. 2. Poprawka, która
dotyczy art. 45b ust. 2, odnosi się do przepisu regulującego instytucję rozrachunku

transakcji i wskazuje ona, że rozrachunkiem transakcji dotyczącej instrumentów finansowych jest obciążenie lub uznanie konta lub rachunku prowadzonego również przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych przekazał wykonywanie czynności z zakresu prowadzenia depozytu papierów wartościowych. Poprawka druga dotyczy art. 48 ust. 1 pkt 6. Jest to poprawka, która modyfikuje katalog zadań Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych.

(*Zastępca Przewodniczącego Marek Trzciniński*: Poproszę jeszcze o opinię biura w sprawie tych poprawek.)

Są to poprawki merytoryczne, więc nie chciałbym zajmować stanowiska. Legislacyjnie są one...

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzciniński:

Dziękuję.

Zgłaszam obie poprawki zaproponowane przez rząd oraz propozycje Biura Legislacyjnego, propozycję drugą, trzecią, piątą, szóstą oraz siódmą.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos?

Bardzo proszę. Proszę do mikrofonu.

Senator Jan Dobrzyński:

Mam pytanie do ministerstwa. Czy ministerstwo jest w posiadaniu opinii Europejskiego Banku Centralnego w sprawie tej noweli? Panie Ministrze, dlaczego o to pytam? Nawiązując do pańskiej wypowiedzi, dotyczącej Narodowego Banku Polskiego, powiem, że mam wrażenie, że w tym przypadku łamiemy zasady niezależności banku, bo jednak zmuszamy Narodowy Bank Polski do zbycia tych udziałów. Tych akcji jest tam chyba, nie wiem, siedem tysięcy. Tak? Dobrze mówię?

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzciniński:

Panie Ministrze, bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Sprawa opinii EBC. Tak, takie pytania padały już podczas obrad sejmowych. Jesteśmy w posiadaniu tej opinii. Skoro zostaliśmy wywołani do tablicy, to jeszcze raz przytoczymy argumenty rządowe, dotyczące przedmiotowego dokumentu. Przede wszystkim należy stwierdzić, że opinia, o której mówimy, jest to wymóg proceduralny, nałożony na nas w związku z tym, że jesteśmy państwem członkowskim Unii Europejskiej, ale w żaden sposób nie należy traktować tej opinii jako obowiązującej wykładni prawa. Chciałbym podkreślić, że państwo członkowskie, czyli my, jest zobowiązane jedynie do zapoznania się z tą opinią, a decyzje merytoryczne podejmuje już zgodnie ze swoją wolą.

Teraz sprawa zgodności z tą opinią czy też zarzutów, jakie w tej opinii zostały przedstawione. Chciałbym zwrócić uwagę panów senatorów na fakt, że opinia dotyczy

projektu rządowego w wersji przedłożonej do Sejmu. Obecnie projekt został znacznie zmieniony. Wśród modyfikacji jest między innymi zmiana polegająca na wydłużeniu okresu, w ciągu którego Narodowy Bank Polski jest zobligowany do zbycia akcji KD-PW, została także zmieniona sankcja, która zostanie nałożona na Narodowy Bank Polski w przypadku niezbycia ich w tym okresie. We wcześniejszej wersji projektu była to utrata wszystkich praw z akcji, a w obecnej wersji jest to utrata prawa głosu z akcji. Nie wiem, czy to usatysfakcjonuje pana senatora, nie wiem też, jakie są dalsze pytania, w każdym razie to tyle, jeżeli chodzi o ogólne stanowisko w odniesieniu do tej opinii.

Senator Jan Dobrzyński:

Z tego, co rozumiem, opinia Europejskiego Banku Centralnego w odniesieniu do zmuszenia, tak to nazwę, Narodowego Banku Polskiego do zbycia akcji, jest negatywna. Tak to odebrałem. Tak?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dziękuję.

Mam jeszcze jedno pytanie. Jaki jest powód wypłacania dywidendy z akcji Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych? Czym to jest spowodowane? Od wielu lat dywidendy się nie wypłaca i nie bardzo mogę zrozumieć, co jest powodem tego, abyśmy teraz zaczęli wypłacać dywidendę.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Spieszę z wyjaśnieniem. Zamykając dyskusję dotyczącą opinii, chcę powiedzieć, że nie chciałbym, abyście państwo odnieśli wrażenie, że ta opinia jest negatywna. W opinii, która odnosi się do pierwotnej wersji projektu, znalazło się stwierdzenie, że może to naruszyć niezależność finansową Narodowego Banku Polskiego. Niemniej jednak rząd polski nie zgadza się z tą opinią, co więcej, tak jak już mówiłem, projekt został zmodyfikowany.

Jeśli zaś chodzi o wypłatę dywidendy, o umożliwienie wypłaty dywidendy przez KDPW, to przede wszystkim ma to związek z procesem prywatyzacji, planowanej prywatyzacji, która obejmie infrastrukturę rynku kapitałowego w Polsce, mówię tu o GPW i KDPW, a wypłata dywidendy czy też dywidenda jest podstawowym elementem, który bierze się pod uwagę podczas procesu wyceny spółki. Chciałbym zwrócić uwagę również na fakt, że w obecnej sytuacji dywidenda ta nie może być wypłacana i w ramach Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych doszło do kumulacji znacznych środków pieniężnych, które nie są wykorzystywane i nie do końca wiadomo, co w obecnym stanie prawnym zrobić.

Senator Jan Dobrzyński:

W związku z tym mam dwa wnioski, Panie Przewodniczący. Chodzi o to, aby w art. 1 pkt 37, obecnie to jest art. 46 ust. 3, po wyrazach „Skarb Państwa” dodać wyrazy „Narodowy Bank Polski”. Z tego, co rozumiem, wniosek ten skutkuje tym, że będziemy musieli skreślić

art. 19. Druga propozycja zmierza do tego, aby uchylić lit. b w art. 1 pkt 37, to znaczy podtrzymać zakaz wypłaty dywidendy. To wszystko, Panie Przewodniczący. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Czy Biuro Legislacyjne chciałoby się wypowiedzieć w sprawie tych wniosków?)

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Pan senator ma rację, twierdząc, że głosując nad sprawą dotyczącą tego, czy Narodowy Bank Polski może, czy też nie może być akcjonariuszem Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, należy jednocześnie głosować nad zmianą w art. 46 w ust. 3, chodzi o rozszerzenie katalogu akcjonariuszy Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych o Narodowy Bank Polski, i równocześnie uchylić przejściowy, który wskazuje, w jaki sposób Narodowy Bank Polski powinien zbyć akcje depozytu. Jeżeli pan senator chce również przywrócić poprzednie brzmienie ust. 4, to należy skreślić lit. b w art. 46.

(Senator Jan Dobrzyński: W którym? W obecnym art. 46? Tak, tak.)

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Z tego, co rozumiem, wniosek został złożony.

Czy mógłbym prosić pana ministra o opinię w sprawie wniosku?

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Chodzi o opinię dotyczącą zaproponowanych poprawek?

(Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński: Tak, tak.)

Stanowisko rządu jest negatywne.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby jeszcze zabrać głos w sprawie omawianej ustawy? Nie widzę chętnych.

Czy ktoś z państwa chciałby złożyć jeszcze jakąś poprawkę? Nie widzę chętnych.

Wobec tego przystępujemy do głosowania nad kolejnymi poprawkami. Proponuję, żeby nad wszystkimi poprawkami legislacyjnymi oraz tymi dwiema poprawkami, które pochodzą z wniosku rządu, głosować razem.

Czy państwo senatorowie wyrażacie zgodę? Dziękuję.

(Głos z sali: Dobrze.)

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek zaproponowanych przez Biuro Legislacyjne oraz przez rząd? Proszę o podniesienie ręki. (12)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (2)

Przystępujemy do głosowania nad poprawkami zgłoszonymi przez senatora Dobrzyńskiego.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne o sprecyzowanie, o sformułowanie tych poprawek.

(*Senator Jan Dobrzyński: Dotyczy to pktu 37...*)

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec: Już, chwileczkę. W art. 1 w punkcie...*)

(*Senator Jan Dobrzyński: ...a w nowym brzmieniu...*)

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Poprawka brzmiałaby w ten sposób: w art. 1 w pkt 37, w art. 46 w ust. 3 po wyrazie „banki” dodaje się wyrazy „Narodowy Bank Polski”...

(*Senator Jan Dobrzyński: Po wyrazach „Skarb Państwa” dodaje się wyrazy „Narodowy Bank Polski”.*)

(*Głos z sali: To wszystko jedno.*)

...a w art. 1 w pkt 37 skreśla się lit. b oraz skreśla się art. 19.

(*Senator Jan Dobrzyński: Tak. Dziękuję bardzo.*)

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem propozycji pana senatora?

(*Głos z sali: Wszystkich?*)

Tak, wszystkich trzech.

Kto jest za? Proszę o podniesienie ręki. (8)

Kto jest przeciw? (6)

Kto się wstrzymał? (0)

(*Głos z sali: Zostały przyjęte.*)

Zgłaszam wniosek mniejszości....

(*Głosy z sali: Nie ma takiej możliwości.*)

Nie można? Tak?

Zatem głosujemy teraz...

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Ja chciałbym tylko zwrócić się do Biura Legislacyjnego z pewnym pytaniem. Nad poprawkami głosowano łącznie, ale czy poprawka dotycząca dywidendy KDPW powinna być w tym pakiecie, czy...

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

To nie ma znaczenia, ponieważ pan senator wyjaśnił intencję swojej poprawki. Zostały one poddane pod głosowanie razem, ponieważ zostały zgłoszone przez pana senatora.
(*Głos z sali: Nie było głosów przeciwnych.*)

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

OK. Jesteśmy już po głosowaniu nad poprawkami.

Przystępujemy do głosowania nad projektem ustawy wraz z poprawkami.

Kto z panów senatorów jest za jego przyjęciem? Proszę o podniesienie ręki. (14)

Jednogłośnie za. Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby się zgłosić na sprawozdawcę tej ustawy?
Nie widzę chętnych. W związku z tym zgłaszam siebie.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Pan senator Banaś byłby chętny?

(*Senator Grzegorz Banaś: Do tej ustawy nie...*)

W związku z tym zgłaszam siebie.

Czy są jakieś głosy sprzeciwu? Nie ma. Dziękuję.

Przystępujemy do pracy nad kolejnym punktem porządku obrad.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie swojej opinii.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Przepraszam za falstart. Wracam zatem do uwag do ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Szanowni Państwo!

Pierwsza uwaga dotyczy art. 1 pkt 6 i pkt 28 lit. d ustawy nowelizacyjnej, które odnoszą się do art. 23 oraz art. 61. Chciałbym zwrócić państwa uwagę na to, że nowelizacja polega na dodaniu słów mówiących o tym, że Komisja Nadzoru Finansowego, wydając zezwolenie na utworzenie funduszu, obok zatwierdzenia statutu zatwierdza wybór depozytariusza funduszu.

Moim zdaniem ten dodatek jest normatywnie zbędny, ponieważ komisja, wydając zezwolenie na utworzenie funduszu i zatwierdzając statut, już wyraża niejako zgodę na wybór depozytariusza, ponieważ firma, siedziba i adres depozytariusza są już zamieszczone, są określone w statucie funduszu. To jest uwaga pierwsza.

Nie wiem, czy do poszczególnych uwag...

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proponuję, żeby pan minister odnosił się do poszczególnych uwag, tak będzie lepiej.

Panie Ministrze, bardzo proszę.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Ludwik Kotecki: Dziękuję. Poproszę pana dyrektora.*)

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Jeżeli chodzi o poprawkę pierwszą, to proponowalibyśmy pozostawienie przepisu w obecnym brzmieniu ze względu na fakt – pomijając różne inne kwestie – że taki katalog jest wprost zaimplementowany z dyrektywy UCTIS, a więc z dyrektywy, która reguluje funkcjonowanie funduszy inwestycyjnych na poziomie Unii Europejskiej. To jest powtórzone.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.
Proszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie następnej uwagi.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Tak, tak. Chciałbym tylko dodać, że w ten sposób godzimy się na to, że Komisja Nadzoru Finansowego dwa razy wyraża zgodę na to samo. Tylko tyle w ramach odniesienia się do tego rozwiązania. Jeżeli jest to wymagane przez prawo europejskie...

Senator Grzegorz Banaś:

W takim razie zgłaszam tę poprawkę jako senator Grzegorz Banaś.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę bardzo, nasz gość, pan Marcin Dyl, przedstawiciel Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami.

**Prezes Zarządu Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami
Marcin Dyl:**

Marcin Dyl, prezes Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, notabene wieloletni dyrektor Departamentu Prawnego Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, tu kolejną swoją starą czapkę zdejmuję z głowy.

Ta zmiana jest akurat bardzo ważna i bardzo potrzebna, i nie jest to wyrażenie zgody na to samo. W statucie jest też mowa o tym, że jest towarzystwo, które zarządza funduszem, i komisja również wydaje zgodę na zarządzanie przez towarzystwo. Dlaczego ustawodawca zdecydował się tak to zrobić? Dlatego że były problemy związane z tym, że jest przepis ustawy o funduszach, który mówi o tym, że komisja zatwierdza zmianę depozytariusza, a nie ma zapisu, w którym byłoby powiedziane, że zgadza się na wybór depozytariusza. Zatwierdzenie depozytariusza, zmiana depozytariusza odbywa się w zupełnie w innym trybie niż dokonywanie zmian w statucie funduszu. To są dwa odrębne tryby wprowadzania zmian. Były problemy w stosowaniu tych przepisów i brak takiego uregulowania był dosyć mocno odczuwany przez rynek. Stąd tego rodzaju propozycja.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.
Przystępujemy do omówienia następnej uwagi.

Senator Grzegorz Banaś:

Panie Przewodniczący, rozumiem to, o czym powiedział pan prezes, i wycofuję swoją poprawkę. Jeżeli rzeczywiście to są dwie intencyjnie różne sprawy, dotyczące dwóch różnych ważnych zagadnień, to wycofuję tę poprawkę. Ta argumentacja do mnie trafia.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.
Przystępujemy do omówienia kolejnej uwagi.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Druga uwaga dotyczy art. 28 ust. 4. Przepis ten ma zapewnić nienaruszalność środków wnoszonych do funduszy przez ich uczestników w sytuacji, gdy towarzystwo funduszy inwestycyjnych zostałoby postawione w stan upadłości lub byłoby skierowane przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne, lub byłoby objęte postępowaniem naprawczym. Wydaje się, że przepis ten nie chroni tych uczestników funduszy, którzy przenoszą na przykład prawa własności nieruchomości, ponieważ nie są to wpłaty – a przeniesienie prawa własności to również są wpłaty – na wydzielony rachunek bankowy funduszu.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Przyjmujemy tę uwagę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Zgłaszam tę poprawkę.
Przystępujemy do omówienia...

(Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Piotr Koziński: Jeżeli można, to chcielibyśmy zaproponować brzmienie tego zapisu.)

Proszę.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Ust. 4 brzmiałby tak: wpłaty, o których mowa w ust. 1, 2 i 2a, nie mogą być przedmiotem egzekucji kierowanej przeciwko towarzystwu i nie wchodzi do masy upadłości towarzystwa oraz nie mogą być objęte postępowaniem naprawczym. Jeszcze raz powtórzę, których to dotyczy ustępów: ust. 1, ust. 2 i ust. 2a.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Dziękuję.
Zgłaszam poprawkę.
Następna uwaga.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Kolejna uwaga dotyczy art. 54 ust. 4. Nowelizacja tego przepisu polega na wydłużeniu terminu zgłoszenia przez komisję sprzeciwu wobec planowanego nabycia lub objęcia akcji towarzystwa do trzech miesięcy oraz umożliwieniu komisji w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu wyznaczenia terminu, w którym dokonane zostanie nabycie lub objęcie akcji towarzystwa.

Przepis ten wzbudza następujące wątpliwości. Po pierwsze, ustawodawca nie wskazuje jakichkolwiek kryteriów, jakimi będzie kierować się komisja, wyznaczając termin, w którym nastąpi nabycie. W przypadku zgłoszenia sprzeciwu są wymienione kryteria, sytuacje, w których Komisja Nadzoru Finansowego może zgłosić sprzeciw, tymczasem wyznaczenie tego terminu, który może zasadniczo wpłynąć na sytuację, nie jest obwarowane kryteriami. Po drugie, wydaje mi się, że ten przepis pozostaje w sprzeczności z treścią niezmienianego ust. 7, zgodnie z którym niezgłoszenie sprzeciwu oznacza zgodę na nabycie lub objęcie akcji towarzystwa na warunkach wskazanych w zawiadomieniu. W przypadku wyznaczenia terminu przez komisję nabycie akcji nastąpi na warunkach wskazanych w zawiadomieniu, ale w terminie zmodyfikowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzeciński:

Panie Ministrze, bardzo proszę o opinię.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Może wyjaśnię. Faktycznie komisja nie wydaje zgody na nabycie lub objęcie akcji towarzystwa, przysługuje jej jedynie prawo do zgłoszenia sprzeciwu w określonym terminie. Przepis ten w zamierzeniu nie ma na celu wydłużenia tego okresu,

a wręcz przeciwnie, jego skrócenie. W sytuacji gdy komisja przeanalizuje dany wniosek w czasie krótszym niż trzy miesiące, może wtedy wskazać termin, o którym tu mówimy. Także to nie jest...

(Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski: Ale nie ma tego wskazania...)

Może jeszcze dodam, że taki sam przepis funkcjonuje w ustawie o obrocie i nie pojawiają się na jego podstawie żadne wątpliwości. Tak to się przyjęło i tak to funkcjonuje. Jeszcze raz podkreślę, przepis ten nie ma na celu wydłużenia tego okresu.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Bardzo proszę, przystępujemy do omówienia następnego wniosku.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Kolejna uwaga dotyczy art. 58 ust. 1 pkt 4. Przepis ten nakazuje dołączyć do wniosku spółki o uzyskanie zezwolenia na wykonywanie działalności towarzystwa między innymi informację o niekaralności członków zarządu i rady nadzorczej towarzystwa. Pomijając nieśpójność użytego sformułowania z innymi przepisami w tym samym ustępie, ust. 1 pkt 5, 6 i 7, czyli informacji o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego w porównaniu z informacją z Krajowego Rejestru Karnego, należy zwrócić uwagę na to, że zgodnie z art. 42 ust. 2 członkiem zarządu i rady nadzorczej może być osoba, która nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, co oznacza, że dopuszcza się zatrudnienie osoby ukaranej za przestępstwo popełnione nieumyślnie. Tak więc żądanie informacji o niekaralności jest nieadekwatne do wymogów stawianych członkom organów towarzystwa.

Chciałbym jeszcze zwrócić uwagę na to, że nie zgłaszam takiej uwagi dotyczącej na przykład art. 192 ustawy, mówiącego o podmiocie, który będzie zarządzał wierzytelnościami sekurytyzowanymi. Na podstawie tamtego przepisu również możemy prosić członków organów tego podmiotu o informację o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego, ale nie ma przepisu, który stawia wymogi, tak jak w przypadku członków organów zarządzających towarzystwa, wskazującego konkretnie, że nie mogą być oni karani za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. W tamtym wypadku skreślenie wymogu dostarczenia informacji o niekaralności, jak mi się wydaje, ma znaczenie bardziej merytoryczne.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana ministra.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Jeżeli chodzi o niespójność, to faktycznie wkradła się ona na poziomie prac sejmowych, gdy zmiana została wprowadzona tylko w jednym miejscu. Jeżeli Biuro

Legislacyjne uzna to za stosowne, to można wycofać się z tej zmiany bądź... Chyba lepszym rozwiązaniem byłoby wycofanie się z tej zmiany, ewentualnie pozostawienie tego w obecnym kształcie.

Jeżeli zaś chodzi o drugi zarzut, to podtrzymujemy tu zapis z naszego przedłożenia. Taka była intencja projektodawcy. Chodzi o pierwsze chronologicznie zaświadczenie o niekaralności. Mówiąc kolokwialnie, w przypadku gdy okaże się, że osoba nie może przedłożyć takiego zaświadczenia, włącza się sygnał alarmowy i proceduje się nad tym w inny sposób, zaś w przypadku gdy takie zaświadczenie zostanie dostarczone, ułatwia to, przyspiesza procedowanie w komisji.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.
Proszę.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Z tego, co rozumiem, w celu ujednoczenia treści art. 58 możemy zrezygnować z dodania wyrazu „niekaralności”. Cel jest taki. Zostanie przedstawiona informacja z Krajowego Rejestru Karnego. W informacji z Krajowego Rejestru Karnego zamieszcza się wszelkie informacje zawarte w rejestrze, dotyczące danej osoby. Jeżeli ta osoba była karana, to zamieszcza się tę informację i dołącza się tezy wszystkich wyroków dotyczących tej osoby, z których można wywnioskować, czy była karana i za jakie przestępstwo. Wobec tego wydaje mi się, że w tym wypadku nie ma to znaczenia, bo i tak wymóg ustawowy jest taki, że członkiem zarządu towarzystwa i rady nadzorczej nie może być osoba skazana za przestępstwo popełnione umyślnie lub przestępstwo skarbowe.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Jest to propozycja, aby skreślić...
(*Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski:*
Skreślić wyrazy „o niekaralności”.)
Zgłaszam taką poprawkę.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

W art. 1 w pkt 26 w lit. a, w pkt 4 skreśla się wyrazy „o niekaralności”. Pozostanie oczywiście informacja z Krajowego Rejestru Karnego.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Tak. Dziękuję.
Zgłaszam taką poprawkę.
Przystępujemy do omówienia kolejnej, piątej uwagi.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Ostatnia uwaga dotyczy art. 201 ust. 5. Przepis ten odwołuje się do terminu wskazanego w statucie zgodnie z art. 90, jednak w wyniku tej nowelizacji art. 90 stanowi o terminach określonych w prospekcie informacyjnym funduszu, co powoduje, że odesłanie do statutu jest nieaktualne.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę, Panie Ministrze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Uwaga jak najbardziej słuszna. Proponujemy jej przyjęcie. Nie wiem, czy możemy zaproponować brzmienie przepisu. Chcielibyśmy, aby brzmiało to w ten sposób: od terminu wskazanego w prospekcie informacyjnym.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Zgłaszam taką poprawkę.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby złożyć jakąś poprawkę, a może chciałby zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Chciałbym prosić o zabranie głosu pana prezesa Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, pana Marcina Dyla. Wpłynęło do nas pismo, w którym izba proponuje wprowadzenie pewnych zmian.

Bardzo proszę.

**Prezes Zarządu Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami
Marcin Dyl:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

W piśmie skierowanym do przewodniczącego komisji, senatora Misiaka zwróciliśmy uwagę na pewną nieprecyzyjność, która pojawiała się na etapie prac sejmowych. Mianowicie w art. 1 pkt 13 nowelizowanej ustawy, zawiera on wiele różnych wymogów, i w art. 32a ust. 4 pkt 3 lit. a tejże ustawy jest obowiązek przekazania klientom określonych informacji. Wcześniej, na etapie prac rządowych istniał obowiązek zawarcia umowy z klientem, który to obowiązek został skreślony na etapie prac parlamentarnych. Uległa zmianie numeracja zapisów w ustawie, ustęp, który mówił o obowiązku zawarcia umowy, po prostu został skreślony, co jest zabiegiem słusznym, bo w takiej umowie niczego nie sposób było określić.

Niestety w jednym z tych odesłań, które wskazałem, pozostał obowiązek przekazania informacji klientowi i obowiązek ten został odniesiony do terminu przed zawarciem umowy o świadczeniu usługi. Wobec tego proponujemy, żeby określenie „została przekazana klien-

towi przed zawarciem umowy o świadczeniu usługi” – ze względu na to, że takiej umowy po prostu nie ma – zmodyfikować i zastąpić sformułowaniem „została przekazana klientowi”. W tej sytuacji obowiązek przekazania tych informacji pozostanie, zaś punkt odniesienia, jakim jest zawarcie umowy, zniknie i powinien on zniknąć, dlatego że obowiązek zawarcia umowy został usunięty z projektu ustawy w brzmieniu przyjętym przez Sejm. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.

Proszę przedstawicieli rządu o przedstawienie opinii.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Koziński:**

Zgadając się jak najbardziej z argumentacją przytoczoną przez pana prezesa, chcielibyśmy zaproponować jedynie małe doprecyzowanie tej poprawki. Może przeczytam całość: „informacja o tych opłatach, prowizjach lub świadczeniach niepieniężnych, w tym o ich istocie i wysokości lub sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi przed świadczeniem usługi oraz”.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Co na to pan Marcin Dyl?

Proszę, Panie Prezesie.

**Prezes Zarządu Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami
Marcin Dyl:**

Gdy proponowałem brzmienie zapisu bez doprecyzowania tego momentu, zakładałem, że zostanie to dokonane w rozporządzeniu ministra finansów, o którym jest mowa w jednym z następnych ustępów.

Przekazana klientowi przed... Przed czym?

(Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński: Świadczeniem usługi.)

Aha, przed świadczeniem usługi. Sądzę, że... Rzeczywiście intencja jest taka sama, choć na etapie tworzenia rozporządzenia będziemy toczyli dyskusję, jak to technicznie zrobić, ale jest to późniejszy etap. Tak, takie brzmienie tego zapisu też byłoby pewnym rozwiązaniem.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.

Proszę, Panie Senatorze.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze!

Myszę, że propozycja rządu jest bardzo dobra i proklienska – tak powiem, żeby nie rozwijać tego wątku – a klient będzie zorientowany, z czym to jest związane. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Wobec tego składam poprawkę polegającą na zastąpieniu wskazanych słów. Zapis będzie następujący: „informacja o tych opłatach, prowizjach lub świadczeniach niepieniężnych, w tym o ich istocie i wysokości lub sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi przed świadczeniem usługi oraz”.

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Panie Przewodniczący, chciałbym powiedzieć, że pozwoliłbym sobie ograniczyć tę poprawkę tylko i wyłącznie do istoty zmiany, o której rozmawialiśmy, to znaczy stwierdzić, że nastąpi zmiana treści końcowej części zdania w lit. a.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Tak jest. Dziękuję.

Mamy łącznie cztery poprawki do przegłosowania.

Czy państwo senatorowie wyrażacie zgodę na to, abyśmy głosowali nad nimi łącznie? Nie słyszę głosów sprzeciwu.

Przystępujemy go głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem wszystkich poprawek? Proszę o podniesienie ręki. (12)

Dziękuję bardzo.

Chciałbym zgłosić siebie na sprawozdawcę tej ustawy.

(Głos z sali: Jeszcze cała ustawa.)

Aha, przepraszam, tak bardzo chciałem być sprawozdawcą.

(Wesołość na sali)

Przystępujemy do głosowania nad całą ustawą.

Kto jest za jej przyjęciem? Bardzo proszę o podniesienie ręki. (12)

Dziękuję.

Jeszcze raz chciałbym zgłosić siebie na sprawozdawcę tej ustawy. Czy ktoś z panów... Dziękuję.

Dziękuję zaproszonym gościom.

Za chwilę przystąpimy do omówienia punktu szóstego porządku obrad. Jest to rozważenie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy. Zanim to jednak zrobimy, proponuję pół minuty przerwy. Dziękuję bardzo.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Wracamy do pracy. Tak jak powiedziałem, przed nami punkt szósty porządku obrad.

Czy mógłbym prosić przedstawiciela rządu o wprowadzenie? I bardzo proszę o przedstawienie się.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, projekty, bo są to dwie inicjatywy, są nasze, senackie, zatem będę prosił o ich przedstawienie przedstawicieli wnioskodawców. Pierwszy projekt dotyczy rozważenia podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy.

Bardzo proszę, senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Przewodniczący, ja bardzo proszę Biuro Legislacyjne o wprowadzenie od strony formalnej. Ja ewentualnie dopowiem, jeżeli będzie pytanie dotyczące dyskusji prowadzonej na posiedzeniu Podkomisji „Przyjazne Państwo”.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Bardzo proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję.

Są to dwie propozycje nowelizacji kodeksu pracy. Pierwsza z nich dotyczy instytucji zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia. Obecnie w praktyce przyjmuje się, że dopuszczalne jest, aby pracodawca zwolnił pracownika z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia z zachowaniem przez pracownika prawa do wynagrodzenia. Jest to instytucja, która wynika raczej z praktyki, nie jest wprost uregulowana w przepisach prawa. W związku z tym pojawiają się dwa sprzeczne poglądy. Z jednej strony uważa się, że jest to dopuszczalne, ponieważ wynika z ogólnych zasad kodeksu pracy, z drugiej strony przyjmuje się pogląd, że zwolnienie pracownika z obowiązku świadczenia pracy jest możliwe, ale wyłącznie za zgodą pracownika, a zdarzają się sytuacje, w których pracownik chce świadczyć pracę do końca okresu wypowiedzenia. Ta nowelizacja jednoznacznie przesądza o tym, że w okresie wypowiedzenia umowy o pracę pracodawca może zwolnić pracownika z obowiązku świadczenia pracy. Następuje to w formie pisemnej, a pracownik zwolniony z obowiązku świadczenia pracy zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia.

Druga nowelizacja dotyczy spraw związanych z pracą w święta w placówkach handlowych. Ogólnie chodzi o dwie kwestie. Sprawa pierwsza to doprecyzowanie zakazu pracy w święta poprzez jednoznaczne wskazanie, że nie dotyczy on wykonywania każdej pracy, ale pracy związanej z prowadzeniem handlu i czynności bezpośrednio z handlem związanych. Druga zmiana polega na złagodzeniu powszechnego zakazu handlu w placówkach handlowych poprzez wyłączenie spod rygoru tego zakazu pracy w niektórych placówkach. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Proszę bardzo, pan senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Bardzo proszę.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Bardzo proszę komisję o nadanie tym sprawom biegu legislacyjnego. Dopowiem może dwa słowa. Jeżeli chodzi o pierwszą inicjatywę legislacyjną – jest rynek pracy i w tej chwili to nie jest rynek pracodawcy, lecz rynek pracownika – to wpłynie ona w tym dynamicznym rynku pracy na możliwość bardziej rynkowego podejścia i pracodawcy, i pracownika. Druga inicjatywa dotyczy pracy w święta, wiadomo, o których placówkach mówimy. W tej chwili nie ma czytelności, jasności w tej sprawie. Czasem pracują na przykład małe stacje benzynowe, a to już w sposób ewidentny narusza ustawę. W rozumieniu komisji są to usługi świadczone w ramach tych tu wymienionych. Proszę o nadanie biegu legislacyjnego tym inicjatywom. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję bardzo.

Czy mógłbym prosić przedstawiciela rządu o wyrażenie swojej opinii?

Główny Specjalista

w Wydziale Legislacji w Departamencie Prawa Pracy

w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej

Monika Frączek:

Witam serdecznie.

Monika Frączek, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Departament Prawa Pracy, Wydział Legislacji.

Na samym początku chciałabym bardzo przeprosić za nieobecność pana ministra Radosława Mleczki. Pan minister stara się uczestniczyć we wszystkich posiedzeniach komisji, które teraz się odbywają i w których uczestniczą przedstawiciele naszego resortu. Ja cały czas jestem w kontakcie telefonicznym z panem ministrem i jeżeli będzie taka potrzeba, będę próbowała go ściągnąć.

Chciałabym powiedzieć, że ze strony naszego resortu wyrażamy przede wszystkim zadowolenie z tego, że w czasie prac komisji „Przyjazne Państwo” została przyjęta wersja, aby zwolnienie z obowiązku świadczenia pracy odbywało się w formie pisemnej. Ważną regulacją jest też gwarancja wynagrodzenia w okresie zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy i na pewno istotne znaczenie z punktu widzenia przepisów prawa pracy ma to, że ta instytucja, która stosowana jest w praktyce, będzie miała kształt przepisu i będzie wiadomo, że taka sytuacja jest możliwa i na jakich zasadach można ją stosować.

Jeśli zaś chodzi o projekt dotyczący zmiany kodeksu pracy w zakresie zakazu handlu w święta i wprowadzenie tu wyjątków, to chciałabym zgłosić drobną uwagę

przedstawicielom Biura Legislacyjnego. Zmiana trzecia stanowi, że w art. 151¹¹ w §1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie: pracownikowi wykonującemu pracę w niedziele i święta w przypadkach, o których mowa w art. 151^{9a} §2 itd., itd., pracodawca jest obowiązany zapewnić inny dzień wolny od pracy.

Chciałabym zwrócić uwagę na to, że wypadłoby chyba także uwzględnić regulację §1, ponieważ przepis §1 w art. 151^{9a} stanowi, że praca w święta w placówkach handlowych w zakresie prowadzenia handlu i czynności bezpośrednio związanych z handlem jest niedozwolona. Z tego, co rozumiem, intencją ustawodawcy było to, aby prace niezwiązane z handlem w placówkach handlowych mogły być świadczone, żeby na przykład pani sprzątaczką mogła przyjść i posprzątać, żeby mógł być przeprowadzony remont, żeby pan ochroniarz mógł uczestniczyć w ochronie budynku. W takim razie w przypadku tych osób, które przyjdą do placówki handlowej, na przykład pana ochroniarza, który przyjdzie w niedzielę chronić budynek, też powinna być uwzględniona konieczność oddania wolnego dnia. Z punktu widzenia poprawności legislacyjnej chciałam tu zwrócić uwagę na uwzględnienie także §1.

A już podsumowując, chciałabym tylko delikatnie zwrócić uwagę na to, że jeżeli otwieramy katalog placówek handlowych, w których praca będzie dozwolona, a są tu stacje paliw, piekarnie oraz cukiernie, to trzeba mieć świadomość tego, że próba budowania katalogu może powodować, rodzić niebezpieczeństwo chęci dokonywania zmian w tych przepisach, czyli rozszerzania katalogu. To wszystko z mojej strony. Bardzo serdecznie dziękuję za uwagę.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Bardzo dziękuję.

W toku dalszych prac będziemy brali pod uwagę pani spostrzeżenia.

Jeszcze piętnaście sekund dla pana senator Jurcewicz.

Proszę.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Ja w imieniu komisji „Przyjazne Państwo” także bardzo dziękuję. Te uwagi Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej zostały już uwzględnione. Jeśli zaś chodzi o ten katalog, który może budzić wątpliwości w związku z tym, że może być poszerzany, to myślę, że jeżeli to będzie uzasadnione i będą to przede wszystkim usługi dla ludności, to pewnie trzeba będzie się nad tym zastanowić. Na dzisiaj propozycja jest taka, jaka zawarta jest materiałach przedstawionych przez Podkomisję „Przyjazne Państwo”. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzcíński:

Dziękuję.

Myślę, że możemy przystąpić do głosowania.

Proponuję podjęcie inicjatywy ustawodawczej. Chciałbym prosić panów senatorów o głosowanie za jej podjęciem.

Kto jest za? Proszę o podniesienie ręki. (5)

Kto jest przeciw?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przepraszam, bo teraz było...

(*Głos z sali:* Przepraszam, ale jest pytanie, nad którą głosujemy, nad pierwszą czy nad drugą, bo są dwie.)

Głosujemy nad pierwszą inicjatywą.

To może poproszę jeszcze raz. Możemy powtórzyć to głosowanie? Mam wrażenie, że nie wiemy...

Poproszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie pierwszej inicjatywy.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Może wyjaśnię, że w tej chwili komisja podejmuje uchwałę w sprawie o skierowanie do marszałka wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, czyli jest to etap bardzo wstępny, jeszcze nie odbyło się pierwsze czytanie tego projektu. Komisja podejmuje uchwałę w sprawie o skierowanie projektów ustaw do marszałka w celu podjęcia inicjatywy ustawodawczej.

(*Głos z sali:* Który to jest projekt?)

(*Głos z sali:* Po kolei. Który projekt najpierw?)

Zacniemy może od pierwszego. W tej chwili pan przewodniczący będzie poddawał pod głosowanie wnioski o skierowanie do marszałka Senatu wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy. Chodzi o tę zmianę, która dotyczy umożliwienia zwolnienia pracownika z...

(*Zastępca Przewodniczącego Marek Trzciniński:* Z obowiązku świadczenia pracy.)

...z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Zastępca Przewodniczącego Marek Trzciniński:

To jest pierwsze głosowanie.

Głosujemy jeszcze raz.

Kto jest za? Proszę o podniesienie ręki. (6)

Kto jest przeciw? (6)

(*Głos z sali:* Nie została przyjęta.)

(*Głos z sali:* Zatem inicjatywa nie zostanie wniesiona do marszałka.)

Tak.

(*Głos z sali:* Druga inicjatywa.)

Przystępujemy do głosowania w sprawie drugiej inicjatywy, tej, która dotyczy pracy w niedziele i święta.

Kto z panów senatorów jest za wniesieniem takiego wniosku do marszałka? Proszę o podniesienie ręki. (4)

Kto jest przeciw? (7)

W związku z tym nie składamy takiego wniosku.

Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie komisji.

(*Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 10*)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851